

ИГКОРАЦИ

Чувајмо планету Земљу да нам дуже траје!

Садимо дрвеће!
Што више дрвећа, што
је ваздух чистији.

Заштитамо угрожене
врсте и чувајмо
њихова станишта.

Штедимо енергију.
Користимо
штедљиве сијалице.

Рециклажа није гњаважа!
Освајајмо папир, стакло,
метал и пластику.
Пре него што нешто бацаш,
размисли да ли то можеш
још некако да употребиш.

Користимо алтернативне
изворе енергије - енергију
сунца, ветра, воде -
да нам планета
буде чистија.

Спречимо неконтролисани
лов и криволов.
Животињама је место у
природи, а не у кавезима!

Не бацај смеће тамо где му
није место!
Учи се да рециклираш и
прописно одлажи отпад.

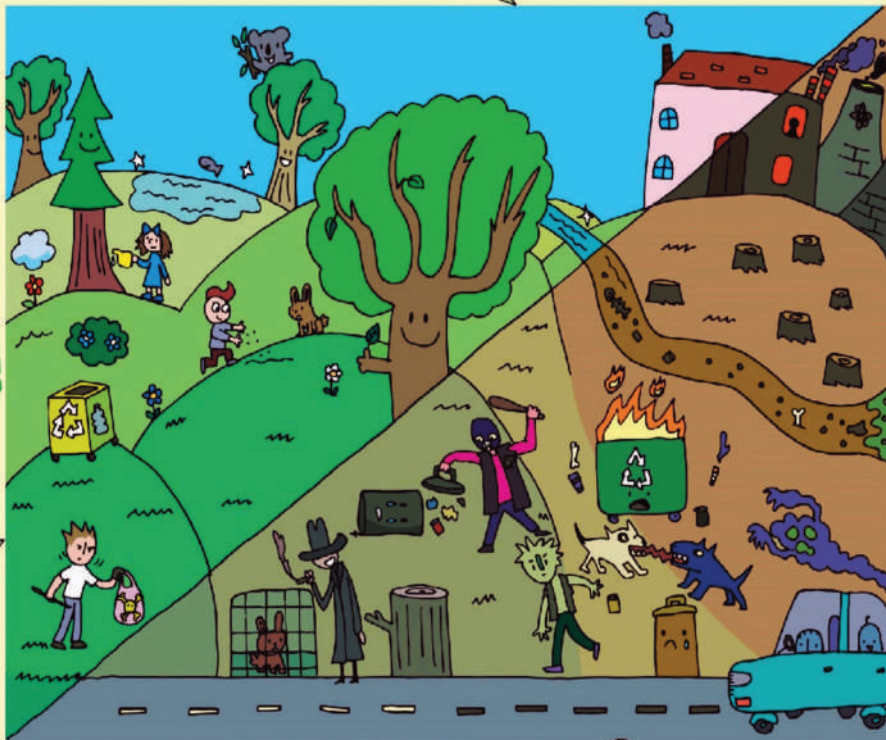
Реци НЕ пластичној кеси!
Пластична торба је јака, и
можеш пуно пушта да је
употредиш.

Не сецимо шуме!
Шуме су нечији дом.

Не користимо
пестициде у
пољопривреди.
Органско је здравије!

Више шетај, а мање се вози!
Како год можеш, радије иди
пешце или бициклом.
Здравије је, а ваздух ће
бити чистији!

Дан планете Земље 22. април

У овом броју читајте:

ШКОЛСКИ ЖИВОТ

НАШИ ТАЛЕНТИ

КУЛТИВИСАЊЕ

TIME FOR KIDS

ГЕОГРАФСКИ ПУТОКАЗ

ТАКМИЧЕЊА

број

36

ПИСМА МУДРОСТИ

Стихови из Антићеве збирке „Прва љубав“ су ме подсетили на дане када сам била млађа. Када нисам могла да заспим и са неким поделим своју тајну, отворила бих чаробну књигу и читала песме. То је било моје сигурно место где сам осећала као да причам са неким ко жели да ми открије све тајне детињства, да ми помогне, да савет и одговоре на многа постављена, али и она неизговорена питања. Зато сам се данас, када сам их опет читала, сетила тог осећаја и очи су ми биле пуне суза. Зашто? Осетила сам колико је детињство битно и како ми баш сада некако измиче. Схватила сам и да нисам завршила путовање ка својој плавој звезди, али да ми је сада и ближа и сјајнија.

„Први танго“ је, по мени, најлепша песма. „Тихо за оне пред којима се вечерас отвара младост широка“ - те вечери када заиграју први танго нису више деца, али нису ни одрасли, већ су млади људи пред којима је пут ка некој обали другој. Оно што је карактеристично је да се баш у младости прва љубав појави, па нас још више пољуља када смо већ згазили партнеру на ногу. Прва љубав описује се као једини немир који уме да мирује. Није она увек лепа и срећна, а нарочито узвраћена, али и када се то деси треба да знамо да „волимо боље, да волимо јаче“. Једна важна порука је да се не треба разочарати. Песма „Опомена“ је јако битна, не само за младе, већ и када одрастемо. Не треба престати желети, тражити, говорити истину и плашити се да се цели дамо.

Овим песмама се треба вратити с времена на време и као одрастао човек. Подсети нас како треба волети. Важно је да треба, и када плави чуперак оседи, чувати мајушну мрву детињства у себи јер је то најлепши и најбољи начин да се живи.

Ана Николић, 8/3

„Читам, па шта“ – 2. место

8/1

1. Тодор Алексић
2. Теодора Бошковић
3. Растко Гвозденовић
4. Матеја Дадић
5. Никола Докљанов
6. Виктор Ђорђевић
7. Милош Ивановић
8. Анђелија Јосиповић
9. Давид Константиновић
10. Нина Костић
11. Игњат Маринковић
12. Сара Манојловић
13. Ања Марковић
14. Александар Микулић
15. Елена Милисављевић
16. Нађа Михајловић
17. Алекса Пантовић
18. Лазар Пантовић
19. Ангелина Рајић
20. Огњен Савовић
21. Јован Симић
22. Александра Тарајић
23. Јања Теофиловић
24. Растко Трмчић
25. Марио Хинић

учитељица:

Ивана Томићевић
одељењски старешина:
Мирјана Марковић

8/2

1. Ирина Анђић
2. Сара Бајровић
3. Никола Барић
4. Алекса Бранковић
5. Филип Вујовић
6. Ања Гавран
7. Магдалена Ђомлија
8. Теодора Ђурић
9. Мина Јаковљевић
10. Петра Јоунис
11. Марко Косовац
12. Милица Кукањац
13. Тијана Лукић
14. Вук Марковић
15. Филип Милановић
16. Катарина Мићић
17. Олег Недељковић
18. Улиана Никитина
19. Стефан Павловић
20. Вук Петковић
21. Нађа Поточник
22. Вук Срејић
23. Немања Стокановић
24. Новак Стокановић
25. Андреј Ђирић
26. Милош Шишовић

учитељица:

Зорица Сандић
одељењске старешине:
Марина Урошевић
и Ирена Пердуч

8/3

1. Петар Богдановић
2. Миа Брдар
3. Максим Гавриловић
4. Михајло Ђорђевић
5. Маша Јовановић Лекић
6. Милица Јовановић Лекић
7. Николина Ковачић
8. Викторија Кокановић
9. Нина Марковић
10. Максим Митровић
11. Ана Николић
12. Лазар Перић
13. Лука Ристовић
14. Стефан Саватовић
15. Софија Савић
16. Анђела Савковић
17. Катарина Спасић
18. Даница Стевановић
19. Јана Тодоровић
20. Невена Тодоровић
21. Никола Шутић

учитељица:

Јелена Танасијевић
одељењски старешина:
Оливера Томић

8/4

1. Ива Арсенијевић
2. Виктор Атаљанц
3. Ђорђе Бабић
4. Вања Буквић
5. Илија Ивић
6. Урош Јаковљевић
7. Нађа Јовановић
8. Стефан Комненић
9. Лазар Лазић
10. Филип Малишић
11. Давид Маринковић
12. Марија Магдалена Милетић
13. Лука Милић
14. Дуња Митровић
15. Јован Мојсиловић
16. Стефан Новаковић
17. Иван Павловић
18. Матеја Пауновић
19. Ања Пејовић
20. Катарина Стефановић
21. Лена Стефановић
22. Андреа Тадић
23. Бранислав Тошић
24. Сара Шаранчић

учитељица:

Драгана Аничич
одељењски старешина:
Јоца Стојков

Они су нам предавали

Одељењско веће осмог разреда:
 Мирјана Марковић, Снежана Костић
 Хавари, Драгана Цукић, српски језик,
 Оливера Томић, енглески језик,
 Верица Ђурђевић, Симонида
 Радоњић и Дијана Крстић, ликовна
 култура, Светлана Коркановић, музичка
 култура, Јоца Стојков, историја,
 Јелена Поповић, географија, Снежана
 Илијев и Лела Недељковић, биологија,
 Наташа Табаковић, физика, Биљана
 Тадић, хемија, Ирена Пердух, Нина
 Вукашиновић и Марина Урошевић,
 математика, Невенка Стефановић,
 Наташа Ников, Небојша Дабић,
 техничко и информатичко образовање,
 Анђелка Мустур, информатика,
 Милена Кићовић, немачки језик,
 Драгана Бајчета, руски језик и
 грађанско васпитање, Сања
 Милојевић, физичко васпитање,
 Зоран Чучковић, верска настава,
 Наташа Јовановић, психолог, Кристина
 Булатовић и Јована Ђираковић, педагози,
 Миомир Драгаш, директор школе.

НИНА КОСТИЋ, 8/1, рођена је 25. августа 2005. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је 2012. године. Све разреде је завршила са просеком 5.00 и примерним владањем. У току школовања учествовала је на великом броју такмичења на којима је остварила значајне резултате.

Такмичења:

5. разред: 1. место на општинском такмичењу из биологије, 2. место на градском такмичењу из биологије;

6. разред: 3. место на општинском такмичењу из биологије, пласман у полуфинале међународног такмичења из енглеског језика „HIPPO“;

7. разред: 1. место на општинском такмичењу из хемије, 1. место на општинском такмичењу из биологије, 1. место на општинском такмичењу из техничког и информатичког образовања, 2. место на градском такмичењу из хемије, 2. место на градском такмичењу из биологије, 2. место на градском такмичењу из техничког и информатичког образовања, пласман на републичком такмичењу из биологије, 1. награда на републичком такмичењу

из техничког и информатичког образовања;

8. разред: 2. место на општинском такмичењу из хемије.

Паралелно са основном школом, од 2013. године, похађала је и завршила Основну музичку школу „Јосиф Маринковић“ (са просеком 5.00 и примерним владањем), одсек клавир, а од 2019. године је и ученица исте средње музичке школе, такође на одсеку клавир. Учествовала је на републичким такмичењима из клавира и теорије музике и освајала награде. Учествовала је и на бројним концертима у концертним салама Београда укључујући Руски дом, Дечји културни центар, свечану салу Скупштине града, СКЦ... Обожава музику, храну и читање, а у слободно време плете наруквице.

АНГЕЛИНА РАЈИЋ, 8/1, рођена је у Београду, 14. фебруара 2006. године. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је септембра 2012. године. Осми разред, као и све претходне, завршила је са просечном оценом 5.00 и примерним владањем. Била је представник своје одељењске заједнице у Вршњачком тиму школске 2016/2017. године. Светосавску награду је примила у петом разреду. У току школовања учествовала је на великом броју такмичења из различитих предмета на којима је остварила значајне резултате.

Такмичења:

2. разред: запажен резултат на међународном математичком такмичењу „Мислиша“;

3. разред: 3. место на општинском такмичењу из математике; похвала на међународном математичком такмичењу „Мислиша“;

4. разред: 2. место на општинском такмичењу из математике; 1. место на општинском литерарном конкурс „Балови и балске хаљине у Србији почетком 20. века“; 2. место на општинском такмичењу „Безбедност у саобраћају“;

5. разред: 3. место на литерарном конкурс „Андрићу у част“;

6. разред: 1. место на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе; 2. место на општинском такмичењу из техничког и информатичког образовања; 2. место на градском такмичењу из техничког и информатичког образовања; 1. место (златна медаља; лауреат) на републичком такмичењу из техничког и информатичког образовања;

7. разред: 2. место на општинском такмичењу из техничког и информатичког образовања; 2.

место на општинском такмичењу из хемије; 3. место на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе;

8. разред: 1. место на општинском такмичењу из хемије; 3. место на општинском такмичењу из физике.

Паралелно са основном школом, од школске 2012/2013. године, похађала је и завршила наставу два музичка инструмента – виолину и виолу у ОМШ „Владимир Ђорђевић“ са просечном оценом 5.00 и примерним владањем, а наставу контрабаса наставља и даље да похађа. Школске 2015/2016. године гудачки трио у ком је свирала освојио је 1. место на Отвореном школском такмичењу „Владимир Ђорђевић“. Као члан гудачког оркестра школе освојила је 1. место на републичком такмичењу (Фестивал музичких и балетских школа Србије) школске 2017/2018. године и 2. место на републичком такмичењу (Фестивал музичких и балетских школа Србије) школске 2018/2019. године. Школске 2018/2019. године као солиста на контрабасу освојила је 1. место на Отвореном школском такмичењу „Владимир Ђорђевић“. Од школске 2015/2016. године била је члан Дечје филхармоније са којом је наступала на бројним хуманитарним концертима под називом „Деца деци“ који су за циљ имали прикупљање средстава за помоћ талентованој деци Србије и региона. Као солиста и члан камерног ансамбла наступа у концертним салама Београда. Активно тренира јахање, а бави се и певањем српске традиционалне музике. Члан је дечјег хора Првог београдског певачког друштва и волонтер Светосавске омладине АЕМ београдско-карловачке. У школи је похађала секције/додатну наставу из српског језика, математике, физике, хемије, географије, немачког језика, историје, верске наставе, техничког и информатичког образовања. Уз енглески и немачки језик учи и француски и италијански језик. Учествоје у школским приредбама и аутор је великог броја литерарних и ликовних радова објављених у часопису „Светосавско звонце“ и школском часопису „Кораци“ где се посебно издвајају текстови у рубрици „Азбучник вере“.

ИРИНА АНЂИЋ, 8/2, рођена је 20. јула 2005. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је 2012. године. Све разреде завршила је са просеком 5.00 и примерним владањем. Кроз своје осмогодишње школовање Ирина је постигла запажене резултате у наставним и ваннаставним активностима. Освојила је бројне награде на такмичењима из природних и друштвених наука, као и захвалнице за учешће на пројектима. Учествовала је на многобројним приредбама, као водитељ и као члан хора.

Поред основне школе, Ирина је завршила и Основну музичку школу „Владимир Ђорђевић“ у Београду, инструмент виолина, где је такође све разреде завршила са просеком 5.00 и освојила многобројне награде на школским и отвореним такмичењима гудача, односно солфеђа.

Награде у основној школи:

- 5. разред – 1. место на општинском такмичењу из биологије; 3. место на градском такмичењу из биологије;
- 6. разред – 2. место на општинском такмичењу из биологије; 3. место на општинском такмичењу из кошарке;
- 7. разред – 2. место на општинском такмичењу из географије; 2. место на општинском такмичењу из хемије;
- 8. разред – 1. место на општинском такмичењу из техничког; 3. место на општинском такмичењу из српског језика (Књижевна олимпијада); 3. место на општинском такмичењу из биологије.

Награде у основној музичкој школи:

- 1. разред – 1. награда на школском такмичењу гудача;
  - 2. разред – 1. награда на школском такмичењу гудача; 1. награда на отвореном школском такмичењу гудача
  - 3. разред – 2. награда на отвореном школском такмичењу гудача; 1. награда на отвореном школском такмичењу (солфеђо)
  - 4. разред – 1. награда на 62. Фестивалу музичких и балетских школа Србије - оркестар; 2. награда на отвореном школском такмичењу гудача;
  - 5. разред – 1. награда на школском такмичењу гудача;
- Такође је освојила захвалницу за учешће на пројекту „Промовисање културе ненасиља међу школском децом у Општини Звездара“, као едукатор. Учествовала је и на Међународном дану волонтера, где је заједно са својим тимом освојила награду за најволонтерску акцију 2019. године.
- Ирина је веома музикална, воли виолину и планира да настави да се бави музиком. Поред свирања воли и плес. Учествовала је на Међународном фестивалу плеса у Београду 2016. године, на којем је освојила златну медаљу за прво место. Ирина има разноврсна интересовања, воли језике и друштвене науке.

МИА БРДАР, 8/3, рођена је 20. јуна 2005. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је 2012. године. Завршила је све разреде основне школе са просечном оценом 5.00 и примерним владањем. Светосавску награду је добила у шестом разреду. У току свог школовања учествовала је на великом броју такмичења из различитих предмета на којима је остварила значајне резултате.

Такмичења: 3. разред: трећа награда у „Архимедесовој“ школи младих математичара; 4. разред: учешће на општинском такмичењу рецитатора;

5. разред: 3. место на општинском такмичењу дуета Демус; 6. разред: 2. место на општинском такмичењу из историје; 7. разред: 3. место на општинском такмичењу из књижевности „Књижевна олимпијада“.

Паралелно са основном школом, од школске 2013/2014 године, похађала је и завршила наставу за музички инструмент – клавир у ОМШ „Владимир Ђорђевић“. Учествовала је на такмичењима из математике „Мислиша“, „Кенгур без граница“ и „Малац генијалац“ у млађим разредима. Носилац је доста медаља са такмичења из скијања. Поред бројних обавеза у школи и ван ње, успевала је да нађе времена и за дружење са другарима. Написале је бројне песме и кратке приче. Воли да путује, слика и чита.

ДУЊА МИТРОВИЋ, 8/4, рођена је 20. децембра 2005. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је 2012. године паралелно са ОМШ „Јосип Славенски“, одсек виола. Све разред завршила је са просеком 5.00 и примерним владањем. Кроз своје осмогодишње школовање, Дуња је постигла бројне резултате, како у ваннаставним, тако и у наставним активностима. Освојила је бројне награде, признања и похвале из музике и спорта. Носилац је Светосавске награде коју је добила у седмом разреду основне школе.

Учествовала је у бројним школским пројектима, приредбама, певала у хору... На школским, општинским, градским и републичким такмичењима гудачких инструмената (виола) освајала је више пута прве награде са максималним бројем поена. На такмичењима у певању „Златна сирена“ освојила је прво и друго место на општинском и треће место на градском такмичењу (као члан дуета у области староградске музике).

Као члан хора и оркестра музичке школе „Јосип Славенски“ наступала је на концертима који су одржавани у Студентском културном центру и Коларчевој задужбини. Као члан „Дечијег културног центра“ више пута је гостовала у различитим ТВ емисијама.

Балет је учила три године и имала неколико наступа у позоришту „Вук“. Као члан гимнастичког клуба је остварила значајне награде у групним наступима у Новом Саду, Сомбору и Београду. Дуња је такође и члан теквондо клуба „Галеб“.

Дуња учи енглески, руски и француски језик. Током другог полугодишта другог разреда основне школе напоре је похађала редовну наставу у Ници у Француској где је такође имала поред часова виоле и додатне часове из виолине. Дуња је похађала и НЛП програме како би више научила о позитивној психологији и реторици међу младима.

Као будућа гимназијалка планира да упише соло певање и упоредни клавир. У слободно време воли да пева, свира, слика, пише, путује и бави се спортом.

На седници Наставничког већа, која је одржана 15.06.2020. године, за ученицу генерације проглашена је **Нина Костић, 8/1.**

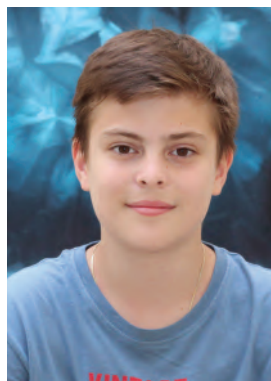
СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

ЈОВАН СИМИЋ, 8/1, рођен је 2006. године у породици заљубљеника у спорт, а посебно у кошарку. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ је уписао 2012. године. Све време је имао примерно владање и одличан успех. У одељењу га сви уважавају и виде као доброг и поузданог друга.

Веома је успешан како у кошарци, тако и у другим екипним спортовима, на пример у фудбалу. Кошарку највише воли и нада се да ће му то бити животни позив. Активно је тренира од своје седме године у ШКК „Звездара“. До сада је освајао, како са клубом, тако и са школским тимовима пуно пехара и медаља. Тренутно поседује 7 медаља освојених на разним такмичењима са клубом, међу којима је и златна медаља освојена 2018/2019. године у 2. лиги Београда, у категорији млађих пионира.

Учествовао је на многим екипним такмичењима за школу на којима је постигао добре резултате:

6. разред – 5. место на државном такмичењу у кошарци – НБА јуниор и прво место на општинском такмичењу у кошарци;

7. разред – 1. место на општинском такмичењу у кошарци;

8. разред – 3. место на општинском такмичењу у малом фудбалу.

Спортски узор му је кошаркаш Стефен Кари.

Велика жеља му је да постане професионални кошаркаш и да једнога дана и он буде нечији узор, као што је њему споменути спортиста.

МИЛИЦА КУКАЊАЦ, 8/2, рођена је 2. фебруара 2006. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је у септембру 2012. Пробала је да тренира разне спортове, али ниједан од њих јој није причињавао задовољство као одбојка. Потиче из спортске породице, па се спортом бави од детињства. Освојила је велики број медаља и награда на турнирима и у оквиру Пионирске лиге Београда.

Одбојку тренира од осме године. Променила је више клубова. Са одбојком се први пут сустрела у ОК „Стерија“, потом је тренирала у ОК „Volleyland“, а сада тренира у ОК „Рода“. Медаља и награда је много. Њој лично су најдраже

златна медаља са интернационалног „Лудаја купа“ у Кикинди, две сребрне и једна бронзана медаља са турнира у Чачку, бронзана медаља из „А3 Београдске лиге“, зато што је у њих уложен посебан труд и везују се за лепа сећања. Такође је веома поносна на добар пласман у „Пионирској лиги Београда“, која је због ванредног стања, нажалост, прекинута.

Поред тога што се бави спортом, одличан је ученик и сваки разред је завршила са просечном оценом 5.00 и примерним владањем. Осим на спортским такмичењима, учествовала је и на општинским такмичењима из хемије, српског и немачког језика, а ове године се пласирала и на републичко такмичење из немачког језика. Спорт за њу представља огромну страст и не би могла да замисли живот без њега, али школу схвата веома озбиљно и труди се да на оба поља постиже добре резултате. Уколико се пружи прилика, волела би да се бави спортом професионално. Ка томе стреми и у то ће уложити много труда. Међутим, планира и да заврши факултет, али и да се посвети школи, која јој је тренутно на првом месту. На питање има ли спортског узора, одговорила је:

- Тешко је издвојити једног спортског узора. Пре свега то су мушки и женски репрезентативци наше државе, који су прави пример како труд и рад, али и позитивна енергија и упорност постижу резултате. Међу њима се издвајају Александар Атанасијевић, Урош Ковачевић, Срећко Лисинац; Тијана Бошковић, Стефана Вељковић, а и неки други.

Учење на даљину

За разлику од „класичног“ образовања, где се процес наставе најчешће реализује у учионици у којој су присутни сви ученици у исто време, онлајн образовање омогућава ученицима да се учењу посвете у оно време и на оном месту које им највише одговара. Сваки ученик је у прилици да наставне садржаје савладава сопственим темпом. Индивидуализацији доприноси и мултимедијалност наставног садржаја којом се превазилазе недостаци штампаних уџбеника. Материјали помоћу којих ученици стичу знања садрже текстуалне, аудио и видео елементе, чиме се омогућава да ученици успешније уче. Наставни материјали у дигиталном облику конкретизују многе наставне садржаје који су ученицима били неразумљиви због своје апстрактности. Наставни материјал који се користи у онлајн образовању брише просторне и временске границе. Ученици могу посматрати ток историјских догађаја или посетити музеј у било ком делу света.

Делује као да онлајн настава нема мана, све је на клик, доступно кад желимо и колико желимо. Ипак, поставља се питање да ли овакве обуке имају неки недостатак. Не могу све обуке да буду онлајн – на пример, уколико су потребне лабораторијске вежбе – то свакако није изводљиво. Такође, мана онлајн учења је и та да управо комфор који пружа учење од куће некад може да буде разлог да се учи мањим темпом него када се има предавање у одређено време и на одређеном месту.

Ако је онлајн обука добро осмишљена (садржај, начин предавања, пратећи материјал, платформа за учење), може да омогући да ученик на крају стекне практична знања. Важно је да онлајн обуку осмисли неко ко је већ имао искуства у традиционалном начину предавања, а онда је те методе и начин предавања унапредио и пребадио у електронску форму. Онлајн учење помаже и наставницима. Наставници у сваком тренутку имају увид у рад и напредак сваког ученика. Могу видети колико су ученици успешни у учењу, за које делове им је било потребно више времена, а кроз које су веома брзо прошли. Када је реч о оцењивању, не постоји могућност „хало ефекта“ и погрешне процене, јер су тестови и други облици провере знања креирани тако да се врши аутоматско и објективно оцењивање. Највећа погодност за ученике је добијање правовремене повратне информације која им омогућава да сазнају колико су успешно усвојили наставни садржај. Тако могу више времена посветити оним садржајима који им представљају проблем и усмерити даље учење у жељеном правцу (са обуке „Дигитална учионица“).

*

Највећи број ликовних и литерарних прилога у овом броју „Корак“ настао је као резултат онлајн учења или путем наставе на даљину.

уреднице С.К.Х. и Н.С.

Истраживање онлајн учења у нашој школи

Ученици су у априлу попуњавали упитник о савладавању постављених задатака у измењеним околностима за учење. У наставку су резултати пристиглих одговора (85 одговора):

1. Свакодневно наставу из свих предмета на РТС-у прати 93% ученика, док 7 % ученика прати наставу из појединих предмета;
2. Емитована настава је процењена као помоћ у савладавању градива код 72% ученика;
3. Самостално учи 69% ученика, осталима помажу у учењу углавном родитељи;
4. Свакодневно посећује школски сајт 98% ученика, а 2% повремено;
5. Да су материјали које наставници постављају заступљени у довољној мери, процењује 54% ученика, а осталих 46% сматра да наставници дају сувише информација и задатака;
6. Преко 60% ученика за праћење наставе и израду задатака утроши дневно између 3 и 6 часова;
7. Чак 45% ученика сматра да је тренутно оптерећено, а оптерећује их: завршни испит, домаћи задаци, техничка питања процеса учења на даљину, упоредо праћење наставе путем РТС-а и инструкција наставника;
8. Оно што ученицима у тренутним околностима највише недостаје јесу социјални контакти, дружење, изласци, тренинзи, баке и деке, али и наставници;
9. Као предлоге за побољшање наставе на даљину ученици наводе: мање домаћих задатака, мање градива, видео наставу.

Школа у доба короне

Чуда се дешавају. Магија. Црна кутија (прозор у свет) је постала школа, а то све, ко би рекао, због једног вируса. Изненађење, неповерење, све је присутно. Како ће то функционисати? Да ли ћемо се снаћи? Да ли ће бити тешко као и регуларна настава или лакше или, ко би знао, теже? Све су то била питања која смо постављали себи и другима и то не само ми, већ и наши родитељи, али и наставници.

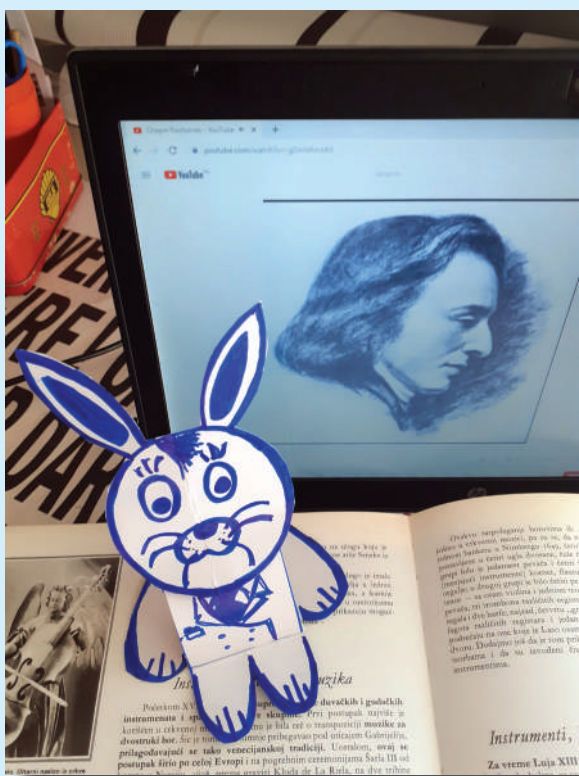
Већина је ову промену у начину школовања прихватила лако. Наравно, сви смо ми сумњали на неки начин, али само су се родитељи, као и увек, бринули. Њима је то била још једна обавеза више. На њима је било постарати се да ми све то испратимо, задржимо одговорност и дисциплину. Све је то било ново и за нас и за њих и наравно, све има своје добре и не тако добре стране. Рачунари и телефони нам служе за забаву, играње игрица, а постали су основно средство комуникације, како са другарима, тако и са наставницима. У току овог периода су се истраживачки радови и есеји радили управо преко рачунара или телефона. Ипак, ништа није могло да замени живу реч, предавање и размену мишљења. Наставници коју су нам држали предавања преко телевизије су се трудили да нас науче, али и забаве и заинтересују да истражимо нове ствари у току наставе, али недостајао је разговор, уживо одговарање и разумевање наставника и ученика. Колико год ми не уживали у учењу, уживо је ипак много ефикасније него преко телевизије. С друге стране, наши наставници су се одлично снашли у овим новим условима рада, неки боље од других, али су се сви потрудили да нам помогну у савладавању градива. Сваки дан су се на сајту школе налазили нови задаци из различитих предмета. Неки су били занимљиви, а неки нису, али су нам сви помогли да што боље научимо градиво. Наравно, ми се нисмо питали много, радили смо домаће задатке, слали смо их, а наставници су нас

упућивали на грешке и како да их исправимо. Слушали смо наставу и трудили се да проведемо време што корисније. Родитеље је ова ситуација навела да се такође упитају неколико ствари. Најважније питање које их мори сваки дан је да ли смо ми реално оцењени у оваквој ситуацији. Сви родитељи желе најбоље за своју децу и зато је ова пандемија била и корисна, повећала је многим просек. Многи ученици су изашли са више петица, него што би вероватно иначе добили, али да ли је то добра ствар? Да ли смо ми више научили у току овог периода или мање? Да ли смо ишта научили?

Овај период је био тежак, да, али ће почетак следеће године бити још тежи за све, зато што ће тада доћи време да се покаже шта смо све научили. Тада ће можда многи пожелети да се врати телевизијска настава, јер им је било лакше. Ипак, ма колико тешко било учење у школи, мислим да ћемо се сви сложити да је боље, сигурније и потпуније.

Урош Танасковић, 7/2

Covid-19

Почетком ове године појавила се нова болест, вирус Covid-19. Овај вирус је позатварао школе, биоскопе, продавнице, тржне центре и изоловао нас од друштва. Уведено је ванредно стање, и у нашој, и у другим државама, а вирус је после неколико месеци окупирао цео свет.

Вирус Covid-19 нам је свима познатији под називом вирус корона, али није прецизно називати га тако. Постоје стотине врста вируса корона и већина кружи међу животињама (свињама, камилама, слепим мишевима...), а само ретке врсте, налик Covid-у 19, способне су да заразе људе. Има више теорија о настанку овог познатог вируса. Најупечатљивије су да је вирус настао у лабораторијама Кине или да је пренет са слепих мишева. Неки људи чак тврде да се човек заразио директно од камиле. Шта је од свега овога истина, сазнаће се временом.

Ова пошаст, која је односила животе, ухватила је све нас неспремне. Све је започело у Кини, а вирус се ширио целим светом. Најопасније код овог вируса било је то што се није много разликовао од сезонског грипа, те су га људи потцењивали, што му је дало простора да им докаже да су грдно погрешили. Научници су, после доста испитаних случајева, пронашли симптоме по којима се Covid-19 препознаје, а то су: недостатак ваздуха, сув кашаљ, повишена телесна температура, несвестица, бол у мишићима и умор, у тежим случајевима се јавља упала плућа, акутни респираторни синдром, оштећење бубрежне функције, сепса и септички шок.

Тежи облик болести захтева болничко лечење и он је најчешће присутан код људи старијих од 65 година и хроничних болесника. Још опаснија чињеница јесте да се наведени симптоми могу јавити тек након две недеље од како се вирус настани у ћелијама човека. За то време се могу заразити десетине особа из његовог окружења, а да чак то ни не знају. Овај вирус се може пренети на три начина: капљичним путем (од човека до човека), додиром површине на којој се налази вирус или фекооралним путем (путем столице; због овога је важно детаљно прање руку). Најугроженија популација су људи старији од 65 година, али нико није сигуран, чак ни деца, иако је потврђено да деца обично немају теже симптоме, деца служе као одличан преносилац вируса. Због тога је препоручено остајање код куће, а ако се излази напоље, обавезно је ношење заштитних маски, као и рукавица. Ако се не пази, овај вирус може однети и до хиљаду живота на дан, као што је био случај у Италији, Шпанији и Сједињеним Америчким Државама.

Од понедељка, 16. 3. 2020. године и код нас је уведено ванредно стање и отпочели су полицијски часови и школа на даљину. Док су хероји данашњице спасавали животе људи у болницама, наша једина обавеза је била да останемо код куће. Оно што је сигурно јесте да је вирус из корена променио наше животе и навикао нас на неке нове ствари. Престали смо да идемо у школу, паузирали тренинге, часове језика, музичке школе и за време изолације посветили се својим породицама. Вести су само брујале о бројевима заражених, преминулих, излечених... Слушали смо о судбинама људи из других држава, чудили се, били ужаснути. Нисмо више могли да се дружимо са пријатељима, идемо у паркове, биоскопе, кафиће и ресторани, будемо напољу и уживамо у нашим тинејџерским данима. Добили смо замену за школу у виду наставе на даљину, радили смо тестове и домаће задатке, гледали филмове и серије, читали књиге и уживали са својим породицама. Искусили смо неке нове ствари за које нисмо имали времена раније, научили смо да перемо руке како треба и аплаузом смо се захваљивали лекарима свако вече. Тако су прошла три месеца и некако смо издржали. Из овог периода изашли смо опрезнији и паметнији, а ово нам је засигурно била једна животна лекција коју никада нећемо заборавити.

Дуња Ђујић и Урош Танасковић, 7/2

Уради сам - најрави дезинфекционо средство

Током пандемије вируса корона средства за дезинфекцију била су веома тражена. Пошто их није увек лако наћи, дајемо вам кратко и једноставно упутство како можете направити гел за дезинфекцију руку. Све што вам је потребно јесу 70% медицински алкохол и гел алоје вера. Користите шољу као мерицу.

Напуните прву трећину шоље алоје вера гелом. Остатак шоље допуните алкохолом. Добро промешајте састојке и левком их преспите у бочицу у којој ћете држати своје дезинфекционо средство. Уколико вам мирис алкохола смета или вам не прија, можете ставити пар капи етеричног уља.

Користите га након изласка из јавног превозног средства, куповине у продавници, додиривања заједничких површина (кваци, гелендери...), итд. Чувајте се и редовно перите руке!

Ана Појовић, 7/2

Пандемије кроз историју

У историји света догодило се много пандемија и оне су оставиле велике ожиљке на нашу цивилизацију. Прва, нама позната пандемија, десила се 430. године пре нове ере. Остала је позната као „атинска куга“. Започела је у данашњој Етиопији и брзо се проширила долином Нила. За само неколико месеци стигла је до Јерусалима и свих градова на територији Блиског истока и Мале Азије. У Европи је захватила Грчку и данашњу Италију. Атина је прошла најгоре зато што је у то време ратовала са Спартом и примила је много избеглица. Они су донели кугу која је убила трећину популације.

Прошло је 500 година, а Европу (Римско царство) је захватила нова пандемија и то пандемија великих богиња. Дошла је из Месопотамије. Процењује се да је тада умрло око 5000000 људи, а тада је у читавом свету живело око двеста милиона људи. Наредних неколико векова прошло је мирно све до појаве „Јустинијанове куге“. Њен изазивач била је бактерија која је могла да опстане по неколико месеци ван живог организма што је омогућавало лакши пренос. Та куга убила је око сто милиона људи. Нова епидемија је дошла када су монголске хорде дошле на Крим, одакле су је трговци пренели даље. Када је један трговачки брод пристигао у Ђенову, на њему су затекли преминуле људе за које су утврдили да су умрли од куге. Са њима су стигли и пацови на којима су живеле ваши које су преносиле бактерију куге. Она је трајала неколико година и однела је 200 милиона живота. Прозвали су је „црна смрт“. Није постојао начин да се излечи, преживели би само ретки срећници. Најгоре су прошли Скандинавија и Лондон где је умрло више од пола популације. Поштеђене су биле само Пољска, Бохемија и Мађарска. У Србији је било мање мртвих зато што је већина људи живела на селу и нису се мешали са другима. Куга се у Европу враћала све до 20. века када је у Цариграду дошло до последње епидемије.

Крајем Првог светског рата дошло је до нове епидемије грипа која је заобишла Србију, али је у Европи однела 56 милиона живота. После тога су се појављивале спорадичне епидемије грипа и великих богиња. Велике богиње су данас искорењене, а последње две ћелије се налазе у Москви и Вашингтону ради изучавања. Последња епидемија, која се проширила на цео свет, догодила се 2009. године и то је био грип Х1Н1, од кога је преминуло 500 хиљада људи.

Михајло Ђорђевић, 8/3

ИКС ЗРАЦИ

Да није било радозналост ума Вилхелма Конрада Рендгена, 1895. године не би дошло до једног од највећих изума у физици и медицини.

Крајем 19. века било је јако популарно експериментисање са струјом и В.К Рендген се попут већине физичара бавио том тематиком. Припремајући један такав експеримент, тестирао је апаратуру у мраку и приметио неко зелено светлуцање на метар од своје апаратуре, када год је укључивао струју. Рендген је нагађао да се ради о новој врсти зрака, па их је назвао икс зраци. У недељама које су предстојале није напуштао лабораторију, неприкидно испитујући особине нових зрака. Док је испитивао способност разних материјала да зауставе зраке, принео је руку закљону и на том закљону приметио обресе своје шаке. Убрзо затим закљон је заменио фотографском плочом, а испод плоче је стављао разне предмете. Након развијања фотографских плоча приметио је контуре предмета, тако је дошао до закључка да сва тела пропуштају икс зраке, али различито. Продорност зрака зависила је од густине материјала.

Рад о новој врсти икс зрака објавио је 28.12.1895, а 1901. добио је Нобелову награду из физике за свој проналазак. Данас икс-зраци носе назив свог проналазача - рендгенски зраци

Икс зраци се сматрају једним од најзначајнијих изума у медицини поред вакцинације и антибиотика. Лекарима је омогућено да виде нешто о чему су пре тога само сањали - да виде шта се догађа испод коже. Захваљујући томе, лакше се откривају и лече многе болести. Нажалост, икс зраци могу бити веома штетни ако се сувише често примењују.

Поред овог открића, ћутљив и повучен научник ће остати запамћен и по још једној ствари: он никада није заштитио свој изум. Да јесте, то би му донело огромно богатство, али он то није желео, желео је да његов изум служи целом човечанству.

Душан Павловић, 7/2

Земља-(не)обновљива планета

Планета Земља је из дана у дан у све горем стању, све је загађенија. За то су, наравно, криви људи. Од развоја индустрије, људи су схватили колико могу да зараде користећи не-обновљиве ресурсе. Од тада, јури се само богатство, а планета пати. Многи људи, многе државе, обогатили су се од нафте, земног гаса, угља. Неке државе имају највеће светске буџете, а све само зато јер леже на нафти и јер су људи слепи у коришћењу природних ресурса. Научници кажу да је природи потребно око 5 милона година да створи ону количину нафте коју људи данас потроше за један дан. То је довољно да бисмо схватили колико су такви извори енергије заправо необновљиви. Људима то изгледа није довољно. Ми нафту само трошимо, и трошимо, и трошимо...

Користећи фосилна горива уништавамо сву природу око себе. Нафта је за нас „црно злато“, а за живи свет је „црна смрт“. Свако возило које ради на нафту, свака термоелектрана, сваки танкер и нафтна бушотина, убијају флору и фауну у свим деловима света, у свим екосистемима. Оно што је најгоре, јесте чињеница да људи не схватају тежину убијања живог света. Ако наставимо овако да се понашамо, наша генерација може бити кобна по планету Земљу.

Вирус корона је доказ да није све у новцу. Овај вирус је само блага демонстрација силе и само једно упозорење од природе да према њој морамо одговорније да се понашамо. У Венецији, на пример, у каналима пливају делфини, патке, рибе, у многим градовима могу се видети дивље свиње, зечеви или ракуни на улицама. Природи заиста не треба много да се опорави, а људи не морају да се сакрију у своје домове да би се то догодило, довољно је само да свако ради своје и да се с природом међусобно помажемо.

Постоји толико начина да добијемо енергију уз помоћ природе, а да јој не штетимо. Енергија сунца, ветра и воде су основна три ресурса на којима би требало да почива читава светска енергетика. Ветрењаче и соларни панели су скоро савршени за људе и природу. У развијеним светским земљама је количина добијене енергије коришћењем обновљивих ресурса значајно велика, али тако добијена енергија мора бити заступљена стопроцентно. Примера ради, у Аустрији постоје огромна поља с хиљадама ветрењача. Међутим, то је мало у односу на потенцијал. С друге стране, неке државе се хвале тиме што имају по стотину ветрењача. То је заиста поражавајуће. Ретки су примери добре употребе ресурса у свету. Француска је држава која скоро сву електричну енергију добија из нуклеарних електрана. То није тако лоше, али ни то није решење из снова. Источна Азија има јако добре примере - у Кини, Јапану и Јужној Кореји се од соларних панела праве ауто-путеви, бицикличке стазе и друге сличне грађевине, тако да панели не заузимају много места.

Једна од идеја за добијање електричне енергије је коришћење кише. Капи кише добијају велико убрзање падајући, па имају и велику кинетичку енергију која би могла да се искористи за добијање струје у некој врсти мрежастих, водоравних хидроелектрана које би радиле по сличном принципу као и постојеће хидроелектране. То би био сјајан начин за добијање струје у одсуству сунчеве енергије.

Такође, постојеће начине за добијање енергије треба искористити на праве начине. Кровови кућа, електричних аутомобила, зграда и других објеката треба да буду прекривени соларним плочама. Сви знају да су хидроелектране, соларни панели и ветрењаче скупи, али боље је потрошити велики капитал за сигурну будућност јер здравље и планета немају цену.

Треба пронаћи све могуће начине да заменимо необновљиве изворе обновљивим јер, спасавајући планету Земљу, спасавамо и људску врсту.

Марко Бабић, 8/2

Одрживи развој

Све што се налази у природи чини природно богатство. Природна богатства чини биљни и животињски свет, воде и земљиште једне земље.

Природна богатства се користе као:

- сировине - све оно што људи користе из природе да би добили материјал за производњу предмета или прехранбених производа (камен, биљке, животиње, из земље човек вади руде, угаљ, нафту, со, мермер...);

- извори енергије која су му потребна за живот и рад (Сунце, вода, ветар, угаљ, нафта, земни гас).

Енергија коју стално користимо, не може да се ствара, већ се само користи из различитих извора. Неки од тих извора су обновљиви (сунце, вода, ветар), неки су неоновљиви (нафта, земни гас, угаљ, камен, биљке, животиње). Зато је потребно рационално користити изворе енергије, нарочито оне који не могу да се обнове. Неки извори енергије загађују човекову средину, а други не. Као и остала жива бића, човек из природе користи оно што му је најпотребније, али због тога има и обавезу да разумно користи природна богатства и да што мање загађује природу. Велики број научника упозорава на то да је опстанак планете доведен у питање због претераног искоришћавања природних ресурса и нарушавања природне равнотеже.

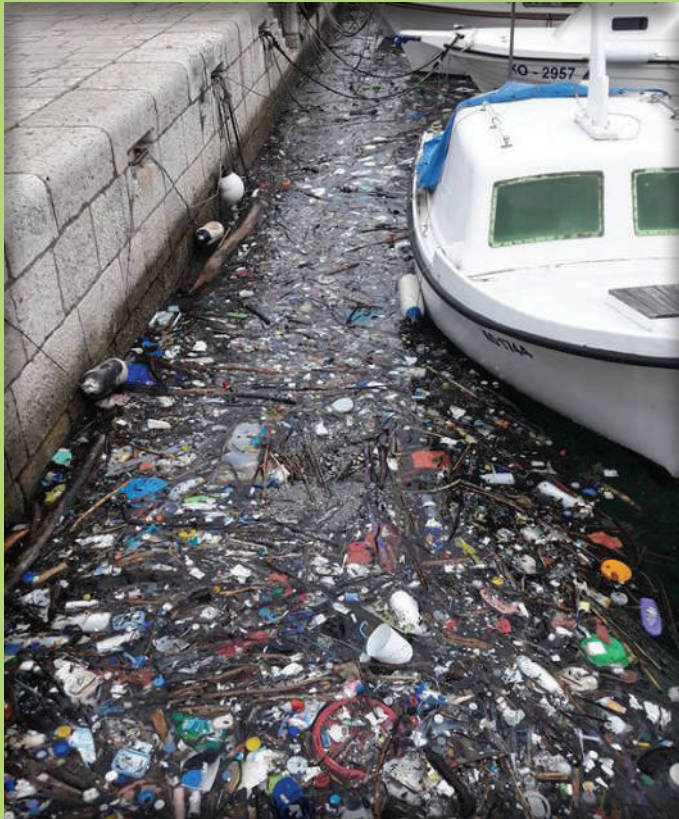
Проблеми 21. века су, поред пораста броја становника и загађење животне средине због коришћења прљавих технологија, оштећење биосфере и екосистема услед загађења, повећање количине индустријског, пољопривредног и радиоактивног отпада, непрекидно загађење ваздуха, земљишта и воде, несташница питке воде и здраве хране, глобалних климатских промена, ратова, нуклеарних, хемијских и биолошких катастрофа.

Стратегија одрживог развоја усмерена је на постизање равнотеже између људи и природе и друштва у целини. Централни проблем одрживог развоја је развијање еколошке свести код људи. Еколошка свест подразумева стицање знања о угрожавању животне средине и развијање негативних ставова према том угрожавању. Решавање еколошких проблема мора да почне од сваког појединца и од локалне заједнице, преко државе до глобалног нивоа. Одрживи развој је неопходно спроводити на нову целокупне планете.

ОДРЖИВИ РАЗВОЈ

Проблеми 21. века		Стратегија одрживог развоја
1.	Претерано коришћење необновљивих извора енергије и нуклеарне енергије	Коришћење обновљивих и чистих извора енергије (коришћење енергије Сунца, ветра, речне воде, рад морских таласа, биомасе)
2.	Загађење животне средине услед коришћења прљавих технологија, индустрије, пољопривреде...	Строги прописи који регулишу заштиту животне средине, уградња филтера на димњаке, рециклажа, контролисано коришћење пестицида, погони за прераду отпадних вода...
3.	Непоштовање међународних конвенција, споразума, закона и прописа који регулишу питање загађења животне средине	Оштрије казне за загађиваче на локалном и на глобалном нивоу
4.	Сиромаштво, глад, пренасељеност	Државе на светском нивоу морају да донесу мере како би се смањила економску неједнакост између региона и држава из које проистичу ови проблеми
5.	Ратови, сукоби, миграције	Уместо ратова и сукоба да се пронађе мирно решење, самим тим би се и решило шитање миграција становништва, које бежи из подручја где се ратује
6.	Болести, епидемије и пандемије	Улагање у здравствени систем, улагање у развијање вакцина за нове болести (због великог броја становника на планети болести се лако шире)
7.	Недовољна свест људи о заштити животне средине	Подизање свести кроз образовање деце, кроз еколошке, економске и здравствене активности на свим нивоима

Андреј Шевић, 6/3

ЧОВЕК И РЕЉЕФ

Под утицајем различитих активности човека дешавају се свакодневне промене у изгледу рељефа. Човек мења рељеф сечом шума, изградњом градова, отварањем подземних и површинских рударских копова и стварањем отпада. Наведеним деловањем човека настају промене рељефа у виду ерозије, механичког и хемијског загађивања земљишта.

Ерозија се дешава у планинским областима услед сече шума и неправилне обраде земљишта.

Механичко загађивање земљишта настаје нагомилавањем отпада (пластика, стакло...) и ти материјали који заузимају велике површине рељефа не могу да се разграде природним путем или растворе у дугом временском периоду.

Стварањем рударских копова човек мења изглед земљине површине. У близини рударских насеља се налазе велике количине отпада из рудника.

Хемијско загађивање земљишта настаје прекомерном и нестручном употребом различитих хемијских средстава. Бавећи се пољопривредом, људи на површинама које обрађују користе пестициде и превише вештачког ђубрива, па ове загађујуће материје, пре или касније, преко ланца исхране или вода дођу до човека. На тај начин отрови које неодговорно расејавамо по природи утичу на човека, рељеф и на цео живи свет.

Човек може и позитивно да делује на рељеф. Важно је подизати свест људи о потреби заштите рељефа.

Примери позитивног деловања човека на рељеф:

Пошумљавање и стварање хоризонталних бразда на теренима високог нагиба како би се спречила ерозија земљишта и поплаве.

Изградња потпорних зидова за заустављање клизишта.

Рециклажа папира, пластике, стакла и метала, чиме у природи завршава само органски отпад који се природним процесима разграђује и смањује се загађеност рељефа и чувају обрадиве површине.

Наводњавају се пустиње, како би се прошириле обрадиве површине и добило плодно земљиште.

Строга контрола употребе пестицида и вештачког ђубрива, узгајање органске хране.

Важно је да будемо пријатељ природи, да не бисмо били у трајном карантину.

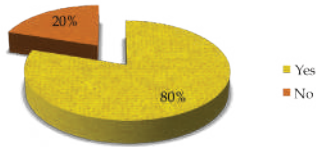
Андрија Булајовић, 5/2

How green are you?

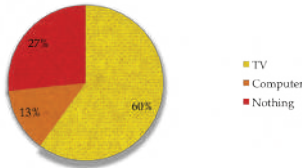
1. What things do you usually recycle?

Most of the students asked recycle plastic or metal objects, while a lot of them do not recycle at all.

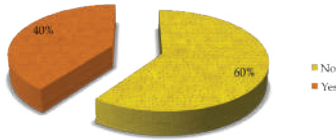
2. Do you switch off the light when you leave the room?

Big majority of the students surveyed take care about turning lights off when leaving the room.

3. What electrical appliances do you leave on standby?

More than one in four students leave nothing on standby, while the rest leave either TV or computer.

The habits are divided. A little bit more than half of the student do not leave the water running.

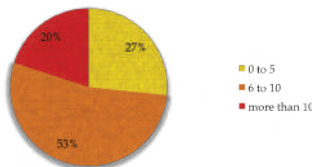
4. Do you leave water running when you brush your teeth?

The habits are divided. A little bit more than half of the students do not leave the water running.

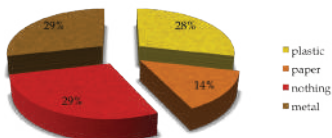
5. How many car journeys do you make in a week?

Great majority of the students take less than 5 journeys a week, probably due to the coronavirus situation.

6. How many non-recyclable things do you throw away each week?

About half of the students throw between 6 and 10 non-recyclable things away each week.

by Jovan Vujošević, 7/1

PROTECT NATURE

SIMPLE STEPS WITH HUGE IMPACT

CONSERVE WATER.

Have a habit of turning off the water whenever you don't need it. Also when you are in nature do not throw rubbish into the water!

REDUCE YOUR WASTE.

Sort your rubbish! Recycle by sorting garbage such as plastic, glass, cans... It will really reduce the tons of waste we make every day. Don't throw rubbish in nature!

SAVE AND MAXIMIZE ENERGY

By using energy-saving appliances such as LED bulb for example, you consume less energy. So you reduce your energy costs and this affects the less energy production in factories which is good because such factories are harmful to the environment

WALK AND TRAVEL GREEN.

Daily use of cars is very harmful to the environment. Think about it, maybe it's better to take a walk or use a bike sometimes. It is good for your health and the health of our planet!

PROTECT NATURE, DO NOT POLLUTE!

PLANT A TREE ONCE!

DON'T ACT LIKE YOU HAVE ANOTHER PLANET TO GO TO :)

by Tija Slavković, 7/4

SAVING FORESTS

Cutting down trees is necessary to produce paper, furniture, textile, buildings etc.

According to National Geographic, 30 percent of the Earth's land is covered by forests.

In 21st century a forest area the size of Panama (75.517 km²) is cut down every year. For example, the area of Serbia is 88.361 km².

We know that plants create oxygen and absorb greenhouse gases.

The destruction of trees causes global warming.

Removal of trees increases the soil erosion by water. The quality of soil turns bad because there are no falling leaves to provide humus.

Tropical forests, like the Amazon rain forest, are important for a cycle of water in nature and regulate the amount of wind and sunlight. Loss of the rain forests results in warmer and drier climates.

Cutting trees can result in the loss of home for many animals. The community of trees, plants, animals and insects all work together to survive.

The most famous is the northern spotted owl. This bird lives in dense forests.

Woodpeckers, hawks, bats and flying squirrels are some of the forest fauna that lose their homes as a result of cutting woods.

According to National Geographic, "70 percent of animals and plants on the Earth live in forests"

let's save forests for better future

by Mila Odzaklijević, 7/4

My hero

My hero is not a specific man. Doesn't have to be famous or rich.

My hero is not a specific person with name and surname. That is a person with certain personality. It can be anybody who has generous characteristics.

An ordinary person who cares for his or hers close ones. A person who is always ready to help. My hero is any person who has a big heart and high goals.

Humanitarian work, doing good deeds, or simple volunteering. People who do good things for somebody else.

By doing that, they make other people happier. So any person with these characteristics can be my hero.

If you have them, it even might be YOU.

by Davor Vučetić, 7/3

MEDUSA

There is a Greek myth about a girl who was punished because of affair with Poseidon. Athena, goddess, thinking that it is disrespectful as a punishment took her beauty and transformed her into a beast known as Medusa.

Medusa had snakes instead of hair, her teeth were longer and sharp, and her eyes were wild and lethal. Anyone who look her in eyes will get turned into a stone.

People know about her. Many of them were trying to do impossible-kill Medusa. No one done it successfully, and Medusa had more and more statues in her hole.

While people were unsuccessfully trying to kill her, on an island named Serif was living Perseus with his mother. King forced Perseus's mother on marriage, so in an exchange for mother's freedom Perseus was going to bring Medusa's head to king. Gods gave him armour and he made his way to Medusa.

When he got there, knowing that he can't look Medusa in her eyes, he looked in reflection of his shield and saw her sleeping. The snake approaching and snakes noticed him and woke up Medusa, but too late, Perseus cut off her head and from her dead body came Pegasus and warrior Hristar. He took her head with him and pointed it at king, turning him into a stone.

by Nina Rašić, 7/1

„Дабар“ у нашој школи

„Дабар“ је међународно такмичење из рачунарске и информатичке писмености за ученике основних и средњих школа. Питања су конципирана тако да код ученика развијају вештину решавања проблема, алгоритамски начин размишљања и правилну употребу информационог технологија.

Такмичење је први пут организовано у Литванији 2004. године. До сада је организовано у више од 60 земаља, а у Србији од школске 2012/2014. године.

Ове године наша школа је учествовала први пут и то у три категорије: Јуниор 2 (3. и 4. разред) – 16 ученика, Дабарчић (5. и 6. разред) – 77 ученика и Млади дабар (7. и 8. разред) – 123 ученика. Ученици млађих разреда са најбољим резултатима добијају похвале. Републички ниво такмичења организује се само за старије разреде. Од укупно 13597 такмичара из целе Србије на републички ниво такмичења прошло је 156 ученика.

Наш ученик Никола Шутић, 8/3 пласирао се на републички ниво такмичења и у јакој конкуренцији освојио одлично 25. место. Николи, као и свим ученицима који су учествовали, честитамо и желимо пуно успеха на будућим такмичењима.

А. М. и Н. Н.

Часни крст 2020. године

На базену Ташмајдан 18. јануара 2020. године одржано је такмичење у пливању основаца за Часни крст, које је организовала канцеларија за верску наставу Архиепископије београдско-карловачке у сарадњи са Спортским савезом Београда. Учествовали су ученици из чак 51 београдске школе у категоријама: млађи школски узраст (девојчице и дечаци) и старији школски узраст (девојчице и дечаци).

Огњен Спасојевић, 4/3, испричао је као победник после доделе медаља: „Чим сам чуо да се одржава такмичење које је везано за веронауку, одмах сам пожелео да се пријавим. Такмичење је било у духу мог омиљеног спорта пливања, тренирам већ седам година, и у духу једног од мојих омиљених предмета – веронауке. Био сам срећан и узбуђен што ћу представљати своју школу на такмичењу. Било ми је некако чудно што сам све време мислио да је баш то такмичење, такмичење на ком ћу освојити медаљу. Када сам стигао, имао сам малу трему. Стао сам на ивицу базена и чекао знак за улазак у базен и трка је почела. Контролор ми је рекао да сам први стигао и одједном ми се завртелo у глави од узбуђења. Први сам допливао и пипнуо крст! Када је почела додела награда, био сам поносан. Ова медаља, коју сам освојио и за школу и за себе, заувек ће ми бити најдража медаља”.

На конкурс „Направи корисну справицу“ Андреј Марковић, Милош Стевановић и Новак Николић су освојили 1. место. Ученици 4/1 су награђени картама за пројекцију филма „Прерушени шпијуни“ 18.1.2020. г. у Комбанк дворани.

И. Т.

Поред тога што је одличан ученик, Јаков Ковачевић, 3/1 други је у Републици Србији. Ово заслужено место, а уложио је много рада и труда, освојио је као врхунски скијаш. Није тешко побеђивати кад се такмичи из љубави.

М. М.

ПАСКАЛОВИ ИЗУМИ

Блез Паскал је рођен 19. јуна 1623. године у Француској. Он није био само физичар, већ и математичар, филозоф и теолог. Паскал је своје прво научно дело „Есеј о конусним пресецима“ написао када је имао само 17 година. Створио је много значајних изума. Један од најбитнијих био је дигитални калкулатор, а направио га је како би помогао оцу око рачунања пореза. Од када је Паскал направио дигитални калкулатор, људи су га временом побољшавали и данас изгледа потпуно другачије. Користимо овај изум у различите сврхе и он олакшава живот како деци, тако и одраслима.

Паскалов закон говори о преношењу притиска. Прва дефиниција коју морамо да знамо како бисмо схватили Паскалов закон гласи да се притисак у чврстом телу преноси само у правцу деловања силе. То значи да ако, на пример, неко удари руком о сто, онда ће се притисак кроз сто кретати само у правцу деловања силе. Сам Паскалов закон гласи да ће се код течности и гасова који су у стању мировања спољашњи притисак подједнако преносити у свим правцима. Док, рецимо, надувавамо балон, сила улази праволинијски кроз грло балона, а када ваздух уђе у балон, онда притисак почиње да делује у свим правцима. То је зато што је балон испуњен гасом.

Мој ујак ради у ауто-сервису и он ми је рекао да се овај закон примењује у аузима. Када возач жели да заустави ауто, он притисне кочницу, која тада покреће једну полуку. Та полуку затим улази у посуду са течношћу, и та сила ствара притисак који се креће у свим смеровима унутар посуде. Цевчице, затим, преносе настали притисак до кочница на сва четири точка и притискајући точкове брзо заустављају ауто. Као што можемо да видимо из овог примера, сви имамо користи у данашње време од Паскаловог закона.

Теогора Зекић, 6/2

ПРОЈКТНА НАСТАВА – СТАРИ АУТОМОБИЛИ

Ученици другог разреда су са својим учитељицама, током фебруара и марта, обрадили у оквиру пројектне наставе тему „Стари аутомобили“. Гледали су цртани филм „Паја Патак - точак кроз историју“, а затим и кратке филмове о развоју аутомобила и о музејима у којима се чувају стари аутомобили - олдајмери. Направили су веома интересантне презентације и моделе аутомобила, од различитих материјала за рециклажу.

учићелице другог разреда

Мислиша

Математичко такмичење „Мислиша“ одржано је 12. марта 2020. године у 12:00 сати у целој Србији у организацији Математичког друштва Архимедес.

Правиловић Борис, 1/2, 1. награда
 Цветков Вања, 1/4, 1. награда
 Драгићевић Урош, 1/2, 2. награда
 Марјановић Вук, 1/5, 2. награда
 Милетић Реља, 1/1, 2. награда
 Шибалић Маја, 1/2, 3. награда
 Радоњић Вукашин, 1/1, 3. награда
 Живковић Огњен, 1/3, 3. награда
 Наловић Дуња, 1/3, 3. награда
 Ракић Алиса, 1/2, 3. награда
 Петровић Василије, 2/3, 2. награда
 Ђурђевић Игор, 2/2, 2. награда
 Ракић Марта, 2/1, 3. награда
 Пецић Ксенија, 3/2, 3. награда
 Николић Теодора, 4/3, 3. награда
 Крстић Стефан, 4/2, 3. награда

Математика

Општинско такмичење:
 Теодора Миловановић, 4/1, 3. место
 Иван Бартул, 4/3, 3. место
 Окружно такмичење:
 Иван Бартул, 4/3, 3. место

Ликовна култура

Градско такмичење:
 Теодор Крсмановић, 2/4, карикатура „Мали Пјер“, 3. место

Биологија

Општинско такмичење:
 Урош Танасковић, 7/2, 91 бод
 Дуња Ђујић, 7/2, 91 бод
 Ања Милетић, 7/2, 90 бодова
 Давор Вучетић, 7/3, 82 бода
 Александра Тарајић, 8/1, 86 бодова
 Ирина Анђић, 8/2, 76 бодова

Хемија

Општинско такмичење:
 Лазар Васић, 7/1, 3. место
 Димитрије Миљковић, 7/1, 3. место
 Урош Танасковић, 7/2, 3. место
 Дуња Ђујић, 7/2, 2. место
 Ангелина Рајић, 8/1, 1. место
 Нина Костић, 8/1, 2. место
 Александра Тарајић, 8/1, 3. место

Енглески језик

Општинско такмичење:
 Катарина Стефановић 8/4, 3. место
 Игњат Маринковић, 8/1, 3. место
 Градско такмичење:
 Катарина Стефановић 8/4, 3. место
 Игњат Маринковић, 8/1, 1. место

Физичко васпитање

Одбојка – дечаки 5. и 6. разред – 3. место на општинском такмичењу
 Одбојка – девојчице 7. и 8. разред – 3. место на општинском такмичењу
 Кошарка – дечаки 5. и 6. разред – 1. место на општинском такмичењу
 Мали фудбал – дечаки 5. и 6. разред – 2. место на општинском такмичењу
 Мали фудбал – дечаки 7. и 8. разред – 3. место на општинском такмичењу
 Атлетика – општинско такмичење:
 Маша Лекић Јовановић, 8/3, 1. место у трчању на 100 метара
 Ника Брајовић, 7/1, 1. место у скоку удаљ
 Марио Хинић, 8/1, 2. место у трчању на 100 метара
 Мина Ђоковић, 6/4, 2. место на у трчању на 300 метара
 Пливање – градско такмичење:
 Милица Јовановић Лекић, 8/3, 2. место у пливању – краул 50 метара

Историја

Општинско такмичење:
 Вукашин Срдић, 5/1, 3. место
 Јована Илић, 7/4, 2. место
 Ања Милетић, 7/2, 3. место
 Урош Танасковић, 7/2, 3. место
 Михајло Ђорђевић, 8/3, 2. место
 Урош Јаковљевић, 8/4, 1. место

Математика

Општинско такмичење:
 Небојша Лазић, 5/4, 2. место
 Павле Ђурић, 6/1, 3. место
 Игњат Маринковић, 8/1, 3. место
 Градско такмичење:
 Небојша Лазић, 5/4, 2. место
 Павле Ђурић, 6/1, 3. место

**Музичка култура
(соло певачи и вокални састави)**

Општинско такмичење:
 Нађа Поточник, 8/2, 1. место
 Реља Жикић, 5/2, 2. место
 Кристина Симић, 5/1, 2. место
 Петра Зековић, 5/4, 3. место
 Андријана Ђерић, 6/2, 3. место
 Хелена Ђерић, 6/2, 3. место
 Ана Поповић, 7/2, 3. место
 Николина Ковачић, 8/3, 3. место
 Марија Магдалена Милетић, 8/4, 3. место
 Градско такмичење:
 Нађа Поточник, 8/2, 3. место

Ликовна култура

Општинско такмичење:
 Мина Јаковљевић, 8/2, карикатура „Мали Пјер“, награда
 Градско такмичење:
 Ана Николић, 8/3, „Читам, па шта“, 2. место

Српски језик

Општинско такмичење:
 Књижевна олимпијада
 Димитрије Миљковић, 7/1, 3. место
 Марко Макаревић, 7/1, 3. место
 Лука Топаловић, 7/2, 3. место
 Урош Танасковић, 7/2, 2. место
 Александра Тарајић, 8/1, 2. место
 Ирина Анђић, 8/2, 3. место
 Алекса Бранковић, 8/2, 3. место
 Даница Стевановић, 8/3, 3. место
 Градско такмичење „Читам, па шта“:
 Јован Радосављевић, 5/2, 1. место
 Лука Топаловић, 7/2, 1. место
 Ана Николић, 8/3, 2. место

Информатика и рачунарство

Такмичење: **Млади дабар**
Никола Шутић, 8/3, пласман на републичко такмичење
 Такмичење: **КОДиграње 2020.**
Павле Ђурић, 6/1
Андрија Пралица, 6/2
Ђорђе Михаиловић, 6/2
 пласман на градско такмичење и освојено 4. место

Техника и технологија

Општинско такмичење:
Анђела Антић, 6/3, 3. место
Катарина Миловановић, 6/2, похвала – 3. награда
 Техничко и информатичко образовање
 Општинско такмичење:
Ирина Анђић, 8/2, 1. место
Никола Шутић, 8/3, 2. место
Михајло Ђорђевић, 8/3, 3. место

Физика

Општинско такмичење:
 Павле Ђурић, 6/1, 1. место
 Андрија Пралица, 6/2, 2. место
 Маша Перовић, 6/3, 3. место
 Јован Тулимировић, 6/3, 3. место
 Саша Петровић, 6/4, 1. место
 Лазар Васић, 7/1, 1. место
 Миленко Вукшић, 7/1, 3. место
 Урош Танасковић, 7/2, 2. место
 Ана Поповић, 7/2, 3. место
 Дуња Ђујић, 7/2, 1. место
 Николина Николић, 7/3, 3. место
 Ангелина Рајић, 8/1, 3. место

„На крилима наше школе“

У непредвидивом и стресном периоду који је иза нас настало је једно лепо и мало, а опет велико ремек-дело. Ученици 2/4 су заједно са учитељицом написали збирку песама „**На крилима наше школе**“. Збирка садржи 32 песме које говоре о другарству, школи, симпатијама, животу...

Веома смо поносни што смо оставили један траг у времену. Верујемо да ћете уживати читајући наше дело, као што смо ми уживали стварајући га.

Дружина учитељице Маријане

Настављамо песму „Ја сам чудо видео“

Овца вука гледа
како да га ошиша спреда.
Слон миша мази
да га не гребе пази.
За шаховски сто зека седа
не да да га матира меда.

Андреј Младеновић, 1/5

Медвед телевизор гледа,
лисици даљинац не да.
Јеж бицикл вози,
лав стоји на једној ноzi.

Ања Величковић, 1/5

Лептир диже тегове,
пчела помера брегове.
Пас лечи мачку,
а змија ставља тачку.

Зоја Сиџанковић, 1/5

Лија воду носи,
гавран сир доноси.
Вук јагње мази,
мрав слона гази.
Корњача негде жури,
мајмун се у кревету дури,
Вук коло води,
медвед ред спроводи.

Лара Сиџошић, 1/5

Пас са мном пева,
мува сада зева.
Кока домаћи пише,
леопард на шкрге дише.
Медвед са човеком плеше,
риба се о јарца чеше.

Емилија Јевђић, 1/5

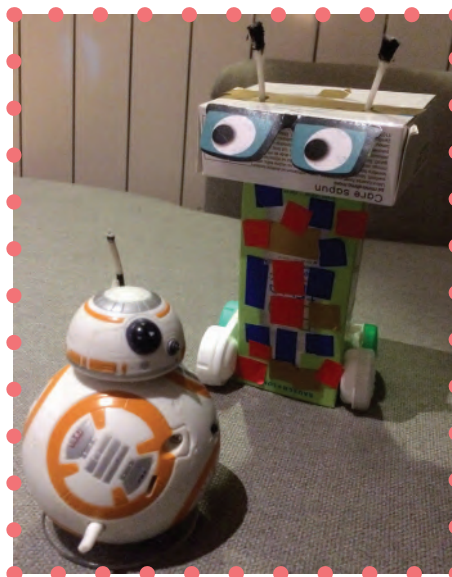
Анђела Беговић 1.-1

Дивња Борђевић 1.-1

Минаило Недељковић 1.-1

ПЛАНЕТА

Галаксијом кружи хиљаде планета,
А ја се баш радујем што сам с овог света!
Моја је планета зелена и плава
Када гледам глобус изгледа баш страва...
Зелене су шуме плућа планете,
А плава су мора, то зна свако дете!
Од осам планета у Сунчевом систему
Само Земља има ту животну шему!
Остале планете беживотно круже,
Па се често питам, чему такве служе?
Ову Земљу нашу што нам живот даје
Морамо сачувати да нам дуже траје!
Шуме и планине, језера и реке,
Амазонску прашуму, пустиње далеке...
Предивне животиње, птице, рибе, змије!
У свакој од њих посебност се крије!
И велики сисари и биљчица зачин...
Све планету краси, на неки свој начин!

Јана Гађански, 5/3

ИЗВИЊЕЊЕ ПЛАНЕТИ

Људи уопште не схватају
Какав наред и проблем стварају.
Мисле, шта има везе,
Њима је природа без везе.

Сваки цвет вредан је,
и на свој начин леп је.
Свака травка, свако дрво,
Богатство је право!

У лету слободна птица,
Изазива насмејана лица!
Али, кад им ми уништимо станишта,
Смањује се цела врста.

Свака бачена кеса, конзерва,
Утиче на планетарна богатства.

Наша непажња
Довешће нас до великог губитка.

Радам фабрика, димом, топлотом,
Топе се ледене санте.

Сетите се, постоје и канте!

Због нас страдају туђе бебе!
Животиње губе станишта и храну,
Добијају тешку неисцељиву рану.

Бацамо отпад у чисте воде,
Неке мере морају да се спроводе.
Живи свет умире због нас.

Једног дана све ће нам се обити о главу,
Доживећемо катастрофу праву!

Пожари, поплаве,
Шта још очекујете? Како не схватате?
Одмах се мора нешто урадити,
Наш диван свет можемо спасити.

Уколико човек науди природи,
Наудиће себи.

Сви смо повезани...

Део смо величанственог, савршеног круга живота.
Треба се тиме поносити!

Ана Рагосављевић, 5/3

Чувајмо природу

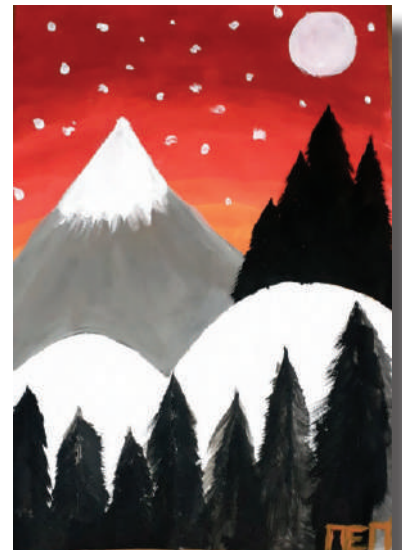
Не загађуј природу!
Зар ти није жао?
У том паркићу
си и ти одрастао.

Не бацајте смеће,
Засадите цвеће!
Не бацајте ствари,
Природа се квари!

Возите бицикле,
Не возите кола,
Нек' вам то буде
Лекција нова!

Не сеците шуме,
Не кидајте дрво,
Сачувајте природу,
То је правило прво!

Андрија Вукићевић, 1/1

Пролеће

Пролеће је годишње доба када је све шарено и весело. Ове године пролећу се дивимо са прозора и балкона.

Златно сунце својим зрацима милује зелено лишће које осликава пролеће. Трешња преко пута моје куће је процветала и сваки пут, када отворим прозор, загледам се у њу. Трва и цвеће у мом дворишту маме ме да изађем. Више ме не буди будилник, већ цвркулт птица. Пчеле зује око цвећа и сакупљају нектар да би правиле мед. Птице селице се враћају са југа и распакују своје кофере, а врапци их весело дочекују. Све те призоре гледам са прозора јер је због вируса забрањен излазак напоље. Док посматрам природу, пожелим да сам и ја на трви, да се играм или да постанем птица и да све то могу да гледам из ваздуха.

Пролеће ми се свиђа јер природа буја. Иако за сада само кроз прозор гледам како се све око мене буди, надам се да ћу ускоро моћи напољу да уживам у чарима пролећа. Једва чекам да возим бицикл са другарима и да идем на излет у природу са родитељима.

Најалија Ракић, 4/2

Моје будуће занимање

Прво сам хтела да будем када порастем продавачица, а нешто касније сам пожелела да постанем гимнастичарка. Сада када сам довољно порасла да бих могла да донесем одлуку, желим да постанем дечји лекар. То занимање ме је привукло зато што је најтеже гледати децу која су болесна, а посебно ону малу децу која не знају ни да кажу шта их боли.

За децу нису болнички кревети већ игра, смех, радост и дружење. Нема лепшег осећаја него када све то вратите у живот једног детета. Осмех на дечјем лицу и лицу родитеља права је награда за успешан рад једног лекара. Зато бих волела да будем једна од тих који враћају деци здравље и срећу у породице.

Волела бих да пронађем „чаробну пилулу“ и да, кад је испију, ниједно дете више не буде болесно. Да деца своје срећно детињство проведу онако како треба, радосно и весело у безбрижној игри, јер је оно једно, једино и непоновљиво.

Маша Младеновић, 4/2

МОЈА МАЛА СЕКА

*Ја сам дуго била сама,
а онда је у мој животи ушећала
једна мала гама.
Њено име је Мина
и она баш је граћа свима.*

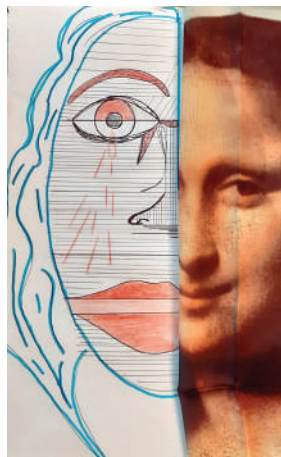
*Од 10. јула, њеној рођења,
мој животи је почео да се мења.*

*Тада сам схваћила да су сваком дејетију
браћ и сестра најбољи љоклон на светију.
Одувек сам желела малу, малу секу
и коначно сам добила Мину, малу беку.*

*Понекад се љићам:
„Је ли ово јава?“
„Је ли беба љрава?“
„Или је све само сан?“
Знам сигурно
да је с њом љрелеј сваки дан.*

*Многи је слајка моја сека Мина,
она баш је дивна,
иако је мала,
сву срећу ми је дала.*

Теодора Николић, 4/3

Пустињски цвет

На слици је лепа, али је пуста.
У њој нема ничег, али је густа.

Кроз њу ветар сетно пуше.
У њој постоји цвет мали,
затрпан до гуше.

„Сваког дана ја сам тужан,
низ латице сузе теку.
Пријатељ ми остао дужан,
отишао он низ реку.

Река је била мала,
кретала се хитро.
За тренутак је однела
све што ми је битно.

Размишљао сам много,
туговао доста,
жељно ишчекивао
неког новог госта.

Тама је око мене,
моја душа само вене.
Доста ми је снова, жеља,
само хоћу пријатеља!”

Урош Танасковић, 7/2

ПРОЛЕЋНА РАДОСТ

Кад све цвећа и све леји,
кад се сунце свих нас сеји,
кад њрава озелени
и дрвеће оилемени,
њад њролеће силно кличе:
Радујте се, децо, сјижем!

Донећу вам лејо време
и радосни љуно срце,
јесме љица да вас сејте
да на небу ојей лејте!

Пружићу вам лејо
и шарено окружење,
дивна љоља љуна цвећа
док у свима буја срећа!

Појоци ће жуборији,
а шумице олисјаји,
Сунце ће вас миловаји
и на небу заблисјаји!

Природа се сањива диже,
њролеће нам ојей сјиже!

Андреј Панић, 3/2

Рођендан

За свако дете нема
лепшег и радоснијег дана
од његовог рођендана.

Тада се окупе другари из школе
као и сви остали који га воле.

Песме му певају, поклоне деле
и све најлепше од срца желе.

Ускоро стиже и тај дан
када се слави мој рођендан.

Понека жеља или скривени сан
желим да ми се оствари на тај дан.

А до тада желим да свакога дана
будем здрава и увек насмејана.

Даница Васић, 3/3

Млада је душа меком воску подобна

Просветитељ, учитељ и први министар просвете Доситеј Обрадовић имао је значајан утицај на образовање у Србији. Његова мудра дела и савети уче нас да пронађемо прави животни пут. „Књиге, браћо моја, књиге, а не звона и прапорце“, рекао је желећи да нас одврати од површности и научи истинским животним вредностима.

У аутобиографском делу „Живот и прикљученија“ Достиеј пише: „Млада је душа подобна лаком воску, у какав је калуп ставиш, таквог човека од ње добијеш.“ Тиме указује да се личност формира у младости, када је особа највише подложна утицајима. А то можемо да видимо из разних случајева у историји и у књижевности.

На пример, припадници покрета Млада Босна, међу њима и Гаврило Принцип, били су патриотски настројени у случају аустроугарске окупације Босне, али и под утицајем анархистичких идеја и књига које су читали. Историјске околности су утицале и да се јунаци у роману „Орлови рано лете“ претворе у младе борце за слободу.

И данас, када погледамо око себе, можемо да видимо колико разни утицаји из околине могу да промене људе на боље или на горе. У жељи да победе несигурност, осећају се јачим у групи и негде припадају, млади се све више придружују разним навијачким групама које понекад одведу у дрогу и криминал. Са друге стране, млади који сигурност и задовољство потраже у учењу и знању, спорту или уметности, као и дружењима са сличним и правим друговима, постају личности за пример.

Важно је да имамо то на уму и када сами бирамо свој пут и доносимо одлуке о свим стварима у животу, а Доситеј је ту да нас подсети: „Навикавајмо младеж на добро, од тога све зависи“.

Јован Вујошевић, 7/1

Јутро које ме је подсетило на тебе

Моја јутарња буђења су обично јако мукотрпна. Мама покушава да ме извуче из кревета, ја кукам да не желим у школу, развличим се и једва стигнем на време... Али ово јутро је било другачије...

Прво, уопште нисам био уморан, сунце је обасјавало моју собу, а када сам узео телефон, видео сам поруку од тебе... Био сам зачуђен из више разлога.

Први – Зашто би ми се ти уопште јавила?

Други – Ти се никада не јављаш прва.

Трећи – Чуо сам приче да треба да будеш у вези са мојим најбољим другом...

Полако скупљам храброст да отворим поруку. Мора да је нешто важно. Починем да је читам наглас: „Филипе, да ли би могао да ми сликаш домаћи из математике?“ Стварно не знам чему сам се надао. Од тог дана, био сам све тужнији и тужнији. За разлику од Косте („Увела ружа“) нисам волео своје снове, зато што сам увек сањао да је моја симпатија са неким другим. Схватио сам да морам да мењам тактику. Одлучио сам да питам свог друга Вука Срејића шта да радим. „Па, братеее, урадиш мало ово, мало на фору мало на ов...“ Наравно, ништа га нисам разумео. Сада разумем како је Кости, чија је љубав отишла за другим. Али он се предао, што ја нећу. Данима сам разрађивао тактику. Морам да глумим неког мангупа, то сам лако одрадио (завршио код директора 3 пута у 2 дана). Морам да јој покажем да мене желе девојчице. Ау, то ће бити проблем. Изгледа да ћу морати да потплатим девојчице да ме јуре по школском дворишту.

После 7 дана нове тактике, добио сам поруку од ње! „Филипе, да ли хоћеш можда вечерас напоље?“ Све сам договорио. Идем вечерас са њом напоље. Након неколико сати смо се нашли, ходали и причали неко време, и одједном крећемо да се пољубимо. У том тренутку ми је нешто кликнуло у глави и измакао сам се.

Многи ће мислити да нисам нормалан, али ја сам у том тренутку нешто схватио. Ако треба да се мењам и претварам, да би ме нека девојчица видела, да ли је она уопште права? По мени, када те неко воли са свим твојим врлинама и манама, онда је то права особа за тебе.

Филић Вујовић, 8/2

Неописиве ствари

У животу постоје неописиве ствари
Када не можеш да опишеш шта осећаш.
Покушај објашњења све само квари,
Па онда као да ти је камен у гуши
И не можеш да га изгураш, он те гуши.

У животу постоје неописиве ствари,
Када не можеш мисли своје да искажеш.
Као да ти мозак не ради,
Па ти се врти у глави,
Не можеш да дишеш.

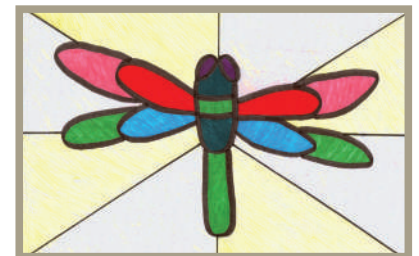
У животу постоје неописиве ствари,
Кад не можеш идеје своје да оствариш,
Па ти сав труд потоне у бари.
Видиш идеју, али само у глави.

У животу постоје неописиве ствари,
Толико их је, набрајала бих их целу среду,
Од рођења, па и кад се стари,
оне су део живота и зато су сасвим у реду!

Александра Васовић, 7/2

Нина Радичевић
1.-1

Прича без краја и крај без приче

Била једном једна Новела. Онако, као сажета прича, па се сви изненаде на крају. Међутим, Новелу је нешто у дубини душе ипак мучило. Постојала је велика недоумица. Наиме, није била сигурна да ли је она уопште Новела! Бринуо ју је њен садржај... Приповедала је о пустоловинама и бојевима великог српског јунака Марка Краљевића. Дуго се мучила размишљајући, чак се и саветовала са својим ликовима. Да можда није Епска Песма? Или чак Бајка? Мисли су јој се потпуно заплеле.

Зато је и одлучила је да пронађе свог творца, свог писца. Спаковала се, повела са собом и своје јунаке и кренула на дугачак пут. Цело путовање провела је ћутећи. Свађала се са својом главом; није знала да ли уопште ради исправну ствар. Кад је напослетку стигла, као да се заледила. Јао, ако јој писац буде рекао да није Новела, обузеће је велика књижевно-историјска меланхолија. Волела је своје занимање, сматрала је да не постоји ништа боље. Новеле су занимљиве, ефектне, а опет сажете. Епске Песме такорећи нико више не чита, а Бајке су већ помало и досадне. Пожелела је да се побегне, али неко јој пресече нит мисли.

О, Новело, откуда ти? – осмехну јој се писац.

Па... види, веома сам узнемирена. Морам нешто да те питам, али је врло важно да ми искрено одговориш!

Наравно – рече он.

Да ли сам ја Новела, или Епска Песма, или Бајка, можда Басна? Ништа ми више није јасно? Реци ми! Уследила је непријатна тишина. Писац је поразмислио, па рекао:

Када сам те створио, жеља ми је била да створим нешто оригинално, другачије. Хтео сам да будеш занимљива, поучна, али и необична. Хтео сам..., хтео сам да и деца, читајући, увиде лепоту наше историје. Да ли вреди писати када нема читалаца? Међутим, читаоци тебе воле! То значи да сам вероватно успео. У ствари, ми смо успели! Ти си оригинална, савршена таква каква јеси. Какав би био свет да су све новеле исте? Рећи ћу ти – досадан, обичан! Ти си другачија, кратка, увек потпуно различита. Зато те воле, зато вредиш! Уосталом, лепота је у различитости!

Од тога дана, Новела је решила своје проблеме и дилеме. До следећег издања, до следећег заплета у којем је требало да живи. Са олакшањем је схватила: „Писац је увек ту да помогне!“

Ана Рагосављевић, 5/3

Страхови и осећања „малих људи“

Као мала ужасно сам се плашила мрака. Спавала сам (и даље спавам) на кревету на спрат и толико сам се бојала тог црнила око себе да нисам смела ни ножни прст да померим да ме не би нешто зграбило и одвукло у ноћ. Временом, тај страх је нестао, а појавили су се други страхови, често нереални и безразложни. Деца се увек нечега плаше. Бабароге, мрака, зубара, незграпног комшије, паса, можда мишљења својих вршњака или једноставно мрака. Страх некад победимо суочивши се са њим, а некад бескрајним разговорима са старијима.

До ове тренутне ситуације бојала сам се свега и свачега, али никада нисам ни помислила да бих се могла плашити вируса. Тог малог, невидљивог створа кога смо до сада лечили лимунадом и чајевима, сада се ужасно бојим. Бојим се за себе, за родитеље, за брата, за старе, мени драге људе, за планету. Бојим се да нам она овим вирусом поручује да је уморна од нас људи који је црпе и искоришћавају, а мало тога дају заузврат. Бојим се, али сам и љута! Јако љута и повређена. Зато што је, нама осмацима, узео најлепши део школовања, зато што нам је ускратио дружење и „царовање“ школом јер смо коначно најстарији, зато што нам је ускратио матуру, укинуо екскурзију, покварио све планове које смо ковали толико година. Кад размишљам о томе, осећам да га мрзим из дна срца и душе!

Мама стално понавља: „Добро, битно је да сте сви живи и здрави, биће свега“. И знам да је у праву. Али не могу да се отмам том осећају страха и љутње, не могу да не замишљам како би било лепо да смо сада сви заједно у клупама са својим наставницима уместо испред рачунара и телефона. Знам да моји другари деле и мој страх и моју љутњу. Морала сам да дам себи одушка и да своја тренутна осећања и страхове поделим и са неким ван своје куће. У нади да ће све ускоро бити по старом, поручујем свима да се чувају и да остану здрави. Ипак је то најважније.

Мајгелена Ђомлија, 8/2

Слова

Ја сам слово „А“,
мене свако зна!
Знаш и оно „И“,
кад се чуде сви.

А што ћути „У“,
к’о да није ту,
док весело „П“
пева песму ту.

„М“ се хвали мамом,
„Р“ се хвали рамом,
„Њ“ се хвали њом,
а „З“ здравом храном.

Ено, „С“ протрча!
Мисли: то је срећа,
а важна се прави
и шарена врећа.

Ена Срдић, 2/2

Песма о пролећу

Сунчан дан у мојој улици.
Маштам, више нисам ту.
Далеко негде од мога града,
покрај мора.
Хвала пролећу!

Није важно да л’ још је школа,
док птице опет певају.
Ускоро ће летњи дани.
Зато, хвала пролећу!

Булевар бруји, мотори јуре,
градска гужва напољу!
Ал’ све листа у инат њима.
Е, баш хвала пролећу!

Лица више нису мрка,
о палмама сневају.
Цео град је обасјан!
Поклонимо се пролећу!

Немања Маричић, 3/3

Једно јутро ме је подсетило на тебе

Као и Коста из „Увеле руже“, нисам желела да се пробудим. Желела сам да сневам вечно, да сневам о животу који нисам живела. Упркос мојим жељама. Сунце ми је овог јутра снажно обасјало лице. Топлота сунчевог зрака прво ме је миловала, а онда голицала у нади да ћу се пробудити. Отворила сам очи, помало мрзовољно због окончаног сна, иако ми у глави твоја слика још увек није избледела. Не знам да ли је било до тога што сам делом још увек била уснула и мислима и даље у неком паралелном универзуму својих снова, али ово јутро као да је било твоје. Подсећало ме је на тебе.

Освануло је ведро и свеже попут твог погледа, небо беспрекорне нијансе плаве, савршено осликавајући твоје очи. Можда сам умислила, али одисало је тобом. Све је било сасвим мирно, иако је јутро будило живот. Ту и тамо чуо се цвркул птица, док се сунце тврдоглаво издизало изнад зграда и дрвећа, одлучно да се покаже у свом пуном сјају. То ме је опет снажно подсетило на тебе: скроман, ненаметљив, а опет одлучан и свестан својих циљева. Једноставно је одисало твојим духом, што ме је подстакло да још више у њему уживам. Ово јутро је било јединствено, баш као и ти.

У мојим си сновима, међутим, био редован. Не, моји снови нису нимало личили на оне тинејџерске филмове где се све своди на неку драму, где има толико заљубљености, а нигде љубави. Моји снови се нису сводили на твоје плаве очи у којим сам се губила, већ на чињеницу да си ме гледао на исти начин као и ја тебе. Сањала сам о тим маштовитим тренуцима, заласцима сунца са тобом на неком месту далеко од света и ужурбаности живота. Тренутке које су иначе само књиге могле да ми дочарају.

Дуго нисам хтела да признам да ми се свиђаш. Ни другима, а камоли себи. Упркос свим сновима. Упркос чињеници да ми ретко напушташ мисли. Ти и ја смо били два различита света, нисмо ишли једно с другим. Нисмо и сумњам да ћемо, али то је и поента, зар не? Испуњавање празнина и недостатака међусобно. Јер, ни једна слагалица се неће сложити са два иста дела.

Па ипак, седећи тако на балкону, загледана у приказ овог предивног јутра, мислима сам била далеко од стварности. Онда сам схватила. Све ће доћи на своје. „На крају увек све буде добро, а ако није добро, онда није крај“. Ни у чему не треба журити, ако је суђено, десиће се! Мени преостаје да уживам у магији овог необичног јутра, маштам и не скидам осмех са лица. А време, време ће урадити своје.

Милица Кукањац, 8/2

Уметница

Да ли музика или слика,
све је то уметност велика.

Када на виолини пређем гудалом преко жица
у мојој глави појави се скица.

Док сликам, користим машту своју,
а песмом јој додам најлепшу боју.

И када увече уз звуке виолине заспим,
у сну боје и ноте мешају се сасвим.

И тако сањам свој уметнички свет
који ми личи на најлепши цвет.

А кад се пробудим, пустим машти на вољу
и размишљам како ћу да остварим жељу своју.

Сликарка или виолинисткиња да постанем ја,
најсрећнија ћу бити нек свако зна.

Нађа Николић, 3/3

САЊАРИ

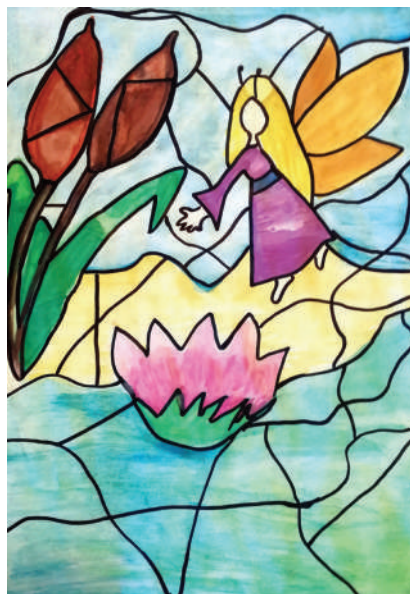
Сањари су свуда око нас.
Они су ти који мењају свет,
Они су ти који уравнотежују тас.
Они стварају за нас.

Сањари стварају, нове снове,
Нове наде, нове идеје.

Нове наде стварају блаженство,
Нове идеје подижу кровове.

Сањари покрећу, импровизију,
Они семе будућности саде,
Они за нас граде.

Александра Васовић, 7/2

У потрази за крајем

Била једном једна Новела. Онако, као сажета прича, па се сви изненаде на крају.

Та Новела је лутала између редова своје књиге и тражила себи писца, јер није имала крај. Дошла је на двадесет другу страну и у четвртном реду угледала Чехова који је био замишљен. Новела је ћутала јер није хтела да га узнемирава. Окретала је листове да би сазнала зашто је Чехов тужан.

На седамдесет седмој страни у шеснаестом реду пронашла је одговор. Изгубио је своју Новелу, а није стигао крај да јој напише. Новела је схватила да је управо она та која је изгубљена у пишећим мислима. Чехов је и даље био тужан, али му је оне све објаснила. Замислио се и на лицу му се појавио стваралачки занос. Идеја је била ту. Дошао је на крај приче и речи су саме излазиле из његовог пера.

Новела је коначно добила свој крај, а чувени писац Антон Павлович Чехов могао је мирно да ужива у својој заслуженој слави!

Ленка Кузмановић, 5/4

Антон Павлович Чехов

Антон Павлович Чехов је рођен 29. јануара 1860. године у Таганрогу у Русији. По образовању је био лекар. Док је похађао основну и средњу школу, учествовао је у уређењу школских новина и посећивао позоришта. Прве приче је објавио у току студија медицине. Своју каријеру је почео писањем кратких хуморески, а затим је прешао на новеле, приповетке и драме. Спада у најзначајније руске и светске драмске писце и приповедача.

Сматран је једним од највећих новелиста Европе у доба реализма. Он и данас, својим драмама, врши велики утицај на европско позориште. Био је познат по детаљно исписаним дидаскалијама и описивању места радње, што доприноси бољем разумевању дела. Године 1876. је написао своју прву драму „Без оца“, која још увек није пронађена. Године 1884. је објавио своју прву збирку прича „Мелпоменине приче“. У децембру исте године се разболео од туберкулозе. Године 1903. објавио је своју последњу причу „Заручена“.

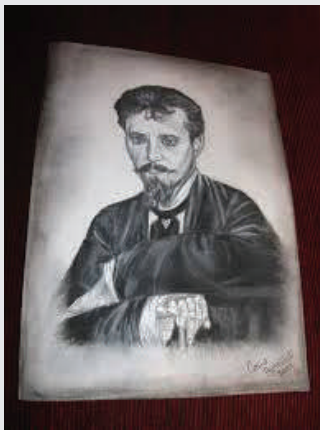
Нека од његових најзначајнијих дела су драме: „Галеб“, „Ујка Вања“, „Три сестре“ и „Вишњик“, а његове најзначајније збирке прича су: „Мелпоменине бајке“, „Шарене приче“ и „У помрачини“.

Бесплатно је лечио најсиромашније сељаци који су патили од колере и борио се против глади. Преминуо је 15. јула 1904. године у Баденвајлеру у Немачкој од туберкулозе.

Јана Живковић, 7/3

Годишњица смрти Лазе Лазаревића

Велики српски књижевник и лекар Лаза К. Лазаревић рођен је у Шапцу 1851. године. Основну школу, као и четири разреда гимназије, завршио је у родном граду. Године 1867. уписује Правни факултет Велике школе у Београду. На студијама показује велику заинтересованост према руском језику и књижевности. Касније, 1871. године, послат је да о трошку државе иде на студије медицине у Берлин. По избијању рата враћа се у Србију и служи као лекар, а по завршетку рата се враћа у Берлин где завршава студије.

За десет година написао је само девет прича, а неколико је остало недовршено. Такође, био је лични лекар краља Милана Обреновића и бавио се превођењем. Умро је 1890. у 39. години живота у Београду.

Његове најпознатије приповетке су „Школска икона“, „Све ће то народ позлатити“, „Ветар“, „Швабица“, „Први пут с оцем на јутрење“...

Лаза Лазаревић припада епохи реализма. Сматра се творцем српске психолошке приповетке. Његове приповетке могу се поделити на приповетке из градског и из сеоског живота. Карактеристика Лазаревићевих приповедака је идеализација и величање патријархалног света и породичне задруге којој се све жртвује, па чак и сопствена срећа.

Михајло Ђорђевић, 8/3

Пројекат „Читам, па шта“

Програм „Читам, па шта“ осмишљен је као акција чији је циљ промовисање читања и развијање критичко-уметничког односа према књизи. Пројекат организује Библиотека града Београда.

У акцију „Читам, па шта“ били су укључени ученици од 2. до 8. разреда основних школа. Требало је да прочитају три књиге намењене школском такмичењу и да наставнику поднесу сва три литерарна приказа. У марту су наставнице Снежана Костић Хавари и Наташа Станојковић разматрале писане радове везане за одређено дело оних ученика који су свој приказ урадили „савршено“. Пошто свака основна школа има право на 10 радова, за све ученике заједно, из наше школе послати су радови Јована Радосављевића, 5/2, Маше Миловановић, 5/4, Луке Топаловића, 7/2 и Ане Николић, 8/3. Сви су успешно прошли први ниво такмичења и пласирали се у други. На општинском нивоу такмичења су у априлу читали једну књигу из програма такмичења и писали литерарни приказ. На градски ниво такмичења пласирали су се Јован Радосављевић, 5/2, Лука Топаловић, 7/2 и Ана Николић, 8/3 и поново читали књигу са списка литературе и писали приказ у мају за финални круг такмичења.

Жири који су чиниле Биљана Петровић, Виолета Ђорђевић и Јасна Бркић одлучио је да награде књижевност такмичења „Читам, па шта“ за школску 2019/2020. годину распореди на следећи начин: 1. награда: Јован Радосављевић, 5/2 и Лука Топаловић, 7/2 и 2. награда: Ана Николић, 8/3.

Као и претходних година, ученике који су освојили прве награде Библиотека града Београда обрадоваће таблетима, док ће осталим награђенима поклонити вредне књиге. Сви учесници такмичења добиће дипломе, као доказ да су учествовали у акцији која је за циљ имала популаризацију класичне дечје књижевности. Свечаност поводом уручења награда биће одржана у септембру 2020. године.

Све радове могуће је прочитати на сајту www.citampasta.rs, а награђене приказе објављујемо у овом броју „Кораци“.

Н.С.

„Тата, ти си луд“, Вилијам Саројан

Поруке за сина и оца

Овај кратки роман освојио ме је осећањима и једноставношћу. Има ли за десетогодишњака боље забаве и већег узбуђења од одласка на дуже време од куће са оцем? Зар није време проведено са татом – писцем, свезнајућим, духовитим и охрабрујућим јунаком, најбољи начин да се што више сазна о чудном и компликованом свету одраслих?

Тата је стварни херој ове књиге, он је писац који брине о свему – од скромног ручка и уживања у малим стварима, до покретања великих тема. Главно осећање које провејава кроз сваку страну књиге је дечакова срећа, велика и чиста срећа што има таквог тату.

Отац је ослонац и стуб и даје одговоре на сва питања, учествује у сваком разговору – о борби са змајевима који лете, али не бљују ватру, о укусу хлеба, јер нема увек изобиља, о вери, о новом аутомобилу, или о будућој татиној књизи о кувању. Кроз сваки разговор тата припрема сина за живот. Иза свих започетих тема стоји човек који је борац и уметник, неко ко живи живот са љубаву према природи, а људе доживљава са разумевањем, не супротстављајући се њиховој различитости. Тата каже да писац мора да воли овај свет, иначе не може да пише, јер све добро долази из љубави.

Лепота света зрачи са свих страница ове књиге – она је у дагњама и пециву са сиром, она је у киши и Црвеној стени, она је у облацима у које се можемо завалити, њу осећамо у малом заливу и сликама у галерији. Та лепота нас тера да размишљамо шта је после ње и како да, кад порастемо, не изгубимо тај дечачки свет.

У овом роману нема много ликова, а и кад пролазе кроз странице, као да помало сметају тој слици на којој су само тата и син.

Ово је посебна књига, важна и писана подједнако и за очеве и за синове, можда и више за тате. Сигуран сам да ћу јој се вратити кад порастем да поново прочитам поруке и за једног сина и за оца.

Јован Радосављевић, 5/2
„Читам, па шта“ – 1. место

„Тајни дневник Адријана Мола 13 ¾ година“, Сју Таунзенд

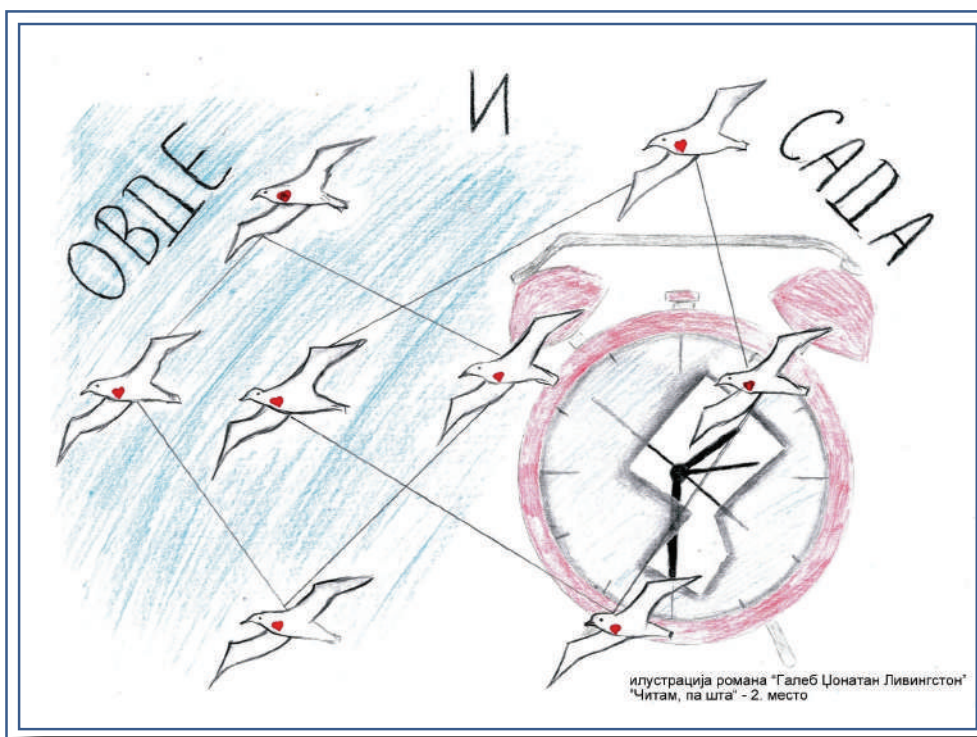
Као Адријан Мол

Живот је пун успона и падова. То су све искуства. Свако од тих искустава нас чини јачим. Понекад, када се превише падова заређа један за другим, људи се уплаше и губе самопоуздање. Тада себи умање стандарде и забораве колико у ствари вреде.

Адријан Мол није такав. А сада се питате ко је то. Адријан је британски дечак, самопроглашени интелектуалац. Споља, Адријан не изгледа другачије од других. Обичан тинејџер као и сваки други са уобичајеним младалачким проблемима. Оно што ни сам Адријан не зна, јесте да је борац, кога догађаји не могу да поремете. Адријан се јуначки бори са свим падовима у животу, од тога што је његова љубав према Пандори неузвраћена, до чињенице да му је мајка отишла од куће са љубавником. Он губи самопоуздање, али никада не заборавља колико је паметан и какви су му ставови.

Човек који греша није лош због тога. Да бисмо се развијали морамо правити грешке. И када други направе грешку која на неки начин утиче на нас, не треба их замрзети, већ треба научити нешто из тога. Сви треба да будемо барем мало као Адријан Мол.

Лука Тојаловић 7/2
„Читам, па шта“ – 1. место

„Чарли и фабрика чоколаде“, Роалд Дал

Награда за најхрабрије

Роалд Дал је британски књижевник норвешког порекла. Највећу славу стекао је објављивањем књиге „Чарли и фабрика чоколаде“. За њу је добио Миленијумску награду за дечју књигу 2000. године. Његова дела су цењена међу децом јер читаоца увлачи у замишљени свет који најмлађи воле.

Корице ове књиге чувају тајне једног сасвим необичног дана у фабрици чоколаде Вилија Вонке. Сиромашни дечак Чарли Бакит није ни могао да замисли да ће он бити један од петоро деце која су нашла златну картицу, улазницу у ту мистериозну фабрику. Свако дете је прошло кроз своју авантуру, које су показале да је скромност највећи дар.

Читајући ову књигу, схватила сам да се највредније и најбитније ствари крију у нама самима, пут до њих је кривудава и нема пречица, као и у овој причи.

Ако је прочитате, сазнаћете која је награда за оне најхрабрије.

Маша Миловановић, 5/4

Свим ученицима,
наставничком колективу,
осталим запосленима
у школи, пријатељима
и сарадницима
желимо леп и пријатан
распуст!

ликовна подршка:
Симонида Радоњић

техничка подршка:
Наташа Станојковић

илустрације:
радови ученика

насловна:
Давид Павлић, 5/3
последња:
Анђелија Хинић, 5/2

ИГК КОРАЦИ

лист Основне школе

„Иван Горан Ковачић“

Београд,

Војводе Бране 18а

тел: 011/30-87-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs

e-mail:
direktorigk@sbb.rs

излази
два пута годишње

директор:
Миомир Драгаш

уреднице:
Снежана Костић Хавари
Наташа Станојковић

**наставничка
редакција:**
Мирјана Марковић
Драгана Цукић
и сви наставници
који су ангажовали
своје ученике
или лично пратили
школски живот

**ученичка
редакција:**
чланови новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени